Î

fî¹ (literă) s. m./s. n., pl. î/ĵ-uri
*î² (sunet) s. m., pl. î
îhî interj.
îi¹ pr. v. ea, el
îi² vb. v. fi
îmbarca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbarcă
îmbarcare s. f., g.-d. art. îmbarcării; pl. îmbarcări
îmbăia (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbăiază, 1 pl. îmbăiam; conj.
prez. 3 să îmbăieze; ger. îmbăiad
îmbăiera (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbăieră
îmbăierare (înv.) s. f., g.-d. art. îmbăierării
îmbăiere s. f., g.-d. art. îmbăierii; pl. îmbăieri
îmbăla (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălează
îmbălare (înv., pop.) s. f., g.-d. art. îmbălării; pl. îmbălări
îmbălătură (înv., pop.) s. f., g.-d. art. îmbălării; pl. îmbălăturii; pl.

A SHOULD HAVE A MARKET A SHOP

THE REPORT OF A STREET WITH

A section of the Company of the Comp

医骶骨 化铁 建气 化二甲酚 化二氯甲酚 医二唑二磺胺基 化电影电影 医二氯甲基

11111

îmbălături

îmbăloș<u>â</u>nd

îmbălsăma (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbălsămegză îmbălsămare s. f., g.-d. art. îmbălsāmării; pl. îmbălsămări îmbărbăta (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbărbătegză îmbărbătare s. f., g.-d. art. îmbărbătării; pl. îmbărbătări

îmbălora (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălorează

îmbăloșa (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbăloșează, 1

pl. îmbăloșăm; conj. prez. 3 să îmbăloșeze; ger.

îmbărbătare s. f., g.-d. art. îmbărbātārii; pl. îmbărbātāri îmbăta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îmbăt, 2 sg. îmbeți, 3 îmbată; conj. prez. 3 să îmbete îmbătare s. f., g.-d. art. îmbătării

îmbătător adj. m., pl. îmbătători; f. sg. și pl. îmbătătore îmbătrâni (a ~) (-bă-trâ-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbătrânesc, imperf. 3 sg. îmbătrânea; conj. prez. 3 să îmbătrânească

îmbătrânire (-bă-trâ-) s. f., g.-d. art. îmbătrânirii !îmbățoșa (a se ~) (fam.) vb. refl., ind. prez. 3 se îmbăţoșează, 1 pl. ne îmbăţoṣăm; conj. prez. 3 să se îmbăţoṣeze; ger. îmbăţoṣându-se îmbâcseală s. f., g.-d. art. îmbâcselii; pl. îmbâcseli îmbâcsi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbâcsesc, imperf. 3 sg. îmbâcsea; conj. prez. 3 să îmbâcsească *îmbâcsire s. f., g.-d. art. îmbâcsirii îmbârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbârligă îmbelciugat (înv., pop.) adj. m., pl. îmbelciugați; f. îmbelciug<u>a</u>tă, pl. îmbelciu<u>ga</u>te îmbelşuga (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbelşughează îmbelşugare s. f., g.-d. art. îmbelşugării *îmbelşugat adj. m., pl. îmbelşugati; f. îmbelşugată, pl. îmbelşugate îmbi (înv.) adj. m., f. *îmbe* îmbia (a ~) (-bi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îmbii, 3 îmbie, 1 pl. îmbiem (-bi-em); conj. prez. 1 și 2 sg. să îmbii, 3 să îmbie; ger. îmbiind (-bi-ind) îmbiat (-bi-at) s. n. îmbiba (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbibă

AND SECTION OF AN INCIDENCE OF ASSESSMENT

agents and the Solid Solid Service Comments

îmbietor (-bi-e-) adj. m., pl. îmbietori; f. sg. și pl. îmbietogre îmbietură (rar) (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbieturii; pl. îmbieturi

îmbiere (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbierii; pl. îmbieri

îmbibare s. f., g.-d. art. îmbibării

îmblătit (înv.) s. n.

îmbina (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbină îmbinare s. f., g.-d. art. îmbinării; pl. îmbinări îmblăciu (înv.) s. n., art. îmblăciul; pl. îmblăcie îmblăni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblănesc, imperf. 3 sg. îmblănea; conj. prez. 3 să îmblănească îmblănire s. f., g.-d. art. îmblănirii

îmblăti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblătesc, imperf. 3 sg. îmblătea; conj. prez. 3 să îmblătească îmblătire (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătiri; pl. îmblătiri

îmblătitoare (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătitoarei; pl. îmblătitoare

îmblătitor (înv.) s. m., pl. îmblătitori

îmblânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblânzesc, imperf. 3 sg. îmblânzea; conj. prez. 3 să îmblânzească

îmblânzire s. f., g.-d. art. îmblânzirii

îmblânzitoare s. f., g.-d. art. îmblânzitoarei; pl. îmblânzitoare 4.并引起4.1%。15.

îmblânzitor s. m., pl. îmblânzitori

îmboboci (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. îmbobocește, imperf. 3 sg. îmbobocea; conj. prez. 3 să îmbobocească

îmbobocire s. f., g.-d. art. îmbobocirii

imbodoli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbodolesc, imperf. 3 sg. îmbodoleg; conj. prez. 3 să

îmbogăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbogățesc, imperf. 3 sg. îmbogățea; conj. prez. 3 să îmbogățească

îmbogățire s. f., g.-d. art. îmbogățirii; pl. îmbogățiri

îmbolboji (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolbojesc, imperf. 3 sg. îmbolbojeg; conj. prez. 3 să îmbolboje<u>a</u>scă

îmboldi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmboldesc, imperf. 3 sg. îmboldea; conj. prez. 3 să îmboldească

îmboldire s. f., g.-d. art. îmboldirii; pl. îmboldiri

îmbolditor (rar) adj. m., pl. îmbolditori; f. sg. și pl.

îmbolnăvi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolnăvesc, imperf. 3 sg. îmbolnăvea; conj. prez. 3 să îmbolnăvească

îmbolnăvire s. f., g.-d. art. îmbolnăvirii

îmbrăca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbracă

îmbrăcare s. f., g.-d. art. îmbrăcării - A . - A PRIMAGIN

îmbrăcat s. n.

limbrăcăminte s. f., g.-d. art. îmbrăcămintei/îmbrăcăminții; (straturi de material) pl. îmbrăcăminți

îmbrățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbrățișează, 1 pl. îmbrățișăm; conj. prez. 3 să îmbrățișeze; ger. îmbrățișând

îmbrățișare s. f., g.-d. art. îmbrățisării; pl. îmbrățisări îmbrânceală s. f., g.-d. art. îmbrâncelii; pl. îmbrânceli

îmbrânci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrâncesc, imperf. 3 sg. îmbrâncea; conj. prez. 3 să îmbrâncească

îmbrâncire s. f., g.-d. art. îmbrâncirii; pl. îmbrânciri

îmbrâncitură s. f., g.-d. art. îmbrânciturii; pl. îmbrâncituri

îmbrebena (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbrebenează

îmbrobodeală s. f., g.-d. art. îmbrobodelii; pl. îmbrobodeli

îmbrobodi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrobodesc, imperf. 3 sg. îmbrobodea; conj. prez. 3 să îmbrobodească

lîmbrobodire s. f., g.-d. art. îmbrobodirii; pl. îmbrobodiri îmbuca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbucă

îmbucare s. f., g.-d. art. îmbucării; pl. îmbucări

îmbucătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucătățesc, imperf. 3 sg. îmbucătățea; conj. prez. 3 să îmbucătățească îmbucătățire (înv.) s. f., g.-d. art. îmbucătățirii; pl. îmbucătățiri

îmbucătură s. f., g.-d. art. îmbucăturii; pl. îmbucături

îmbucăți (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucățesc, imperf. 3 sg. îmbucățea; conj. prez. 3 să îmbucățe<u>a</u>scă

îmbucura (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbucură

îmbucurător adj. m., pl. îmbucurători; f. sg. și pl. îmbucurătoare

îmbufna (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 îmbufnează

îmbufnare (fam.) s. f., g.-d. art. îmbufnării

îmbuiba (a ~) (-bui-) vb., ind. prez. 3 îmbuibă

îmbuibare (-bui-) s. f., g.-d. art. îmbuibării

îmbujora (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbujorează

îmbulzeală s. f., g.-d. art. îmbulzelii; pl. îmbulzeli

îmbulzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbulzesc, imperf. 3 sg. îmbulzeg; conj. prez. 3 să îmbulzegscă

îmbulzire s. f., g.-d. art. îmbulzirii

îmbumb<u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmb<u>u</u>mbă

îmbuna (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbunează

îmbunare s. f., g.-d. art. îmbunării

îmbunătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbunătățesc, imperf. 3 sg. îmbunătățeg; conj. prez. 3 să îmbunătățe<u>a</u>scă

îmbunătățire s. f., g.-d. art. îmbunătățirii; pl. îmbunătățiri

îmburda (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmburdă

!îmburghezi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îmburghezeste, imperf. 3 sg. se îmburghezea; conj. prez. 3 să se îmburgliezească

îmburghezire s. f., g.-d. art. îmburghezirii

îmburuienat (rar) adj. m., pl. îmburuienați; f. îmburuienată, pl. îmburuienate

îmbutelia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îmbuteliază, 1 pl. îmbuteliem (-li-em); conj. prez. 3 să îmbutelieze; ger. îmbuteli<u>i</u>nd (-li-ind)

îmbuteliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îmbutelierii; pl. îmbutelieri

îmi v. eu

împacheta (a ~) vb., ind. prez. 3 împachetează

împachetare s. f., g.-d. art. împachetării; pl. împachetări

împachetat s. n.

împăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împac, 2 sg. împaci, 3 împacă; conj. prez. 3 să împace

împăcare s. f., g.-d. art. împăcării; pl. împăcări

împăcăciune (înv.) s. f., g.-d. art. împăcăciunii; pl. împăcăci<u>u</u>ni

împăciu<u>i</u> (a ~) (rar) (-ciu-i) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăciuiesc, imperf. 3 sg. împăciuia; conj. prez. 3 să împăciuiască gapung mi

împăciuire (rar) (-ciu-i-) s. f., g.-d. art. împăciuirii; pl. împăciuiri

împăciuitor (-ciu-i-) adj. m., pl. împăciuitori; f. sg. și pl. împăciuitoare

împăciuitorism (-ciu-i-) s. n.

împăciuitorist (-ciu-i-) adj. m., s. m., pl. împăciuitoriști; adj. f., s. f. împăciuitoristă, pl. împăciuitoriste

împăduri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împădurgsc, imperf. 3 sg. împădurea; conj. prez. 3 să împădurească

împădurire s. f., g.-d. art. împăduririi; pl. împăduriri

împăia (a ~) vb., ind. prez. 3 împăiază, 1 pl. împăiam; conj. prez. 3 să împăiaze; ger. împăind

împăienjeni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împăienjengste, imperf. 3 sg. împăienjeneg; conj. prez. 3 să împăienjenegscă

împăienjenire s. f., g.-d. art. împăienjenirii

împăiere s. f., g.-d. art. împăierii; pl. împăieri

*împământa (a ~) (a lega la pământ) vb., ind. prez. 3 împământează

*împământare s. f., g.-d. art. împământării; pl. împământări

împământeni (a ~) (a stabili într-un loc, a integra) vb., ind. prez. 3 sg. împământenește, imperf. 3 sg. împământeneg. conj. prez. 3 să împământeneg.că

împământenire s. f., g.-d. art. împământenirii; pl. împământeniri

împăna (a ~) vb., ind. prez. 3 împănează

împănare s. f., g.-d. art. împănării; pl. împănări

împăpuri (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăpuresc, imperf. 3 sg. împăpurea; conj. prez. 3 să împăpurească

împărat s. m., pl. împărați

împărăteasă s. f., g.-d. art. împărătesei; pl. împărătese împărătesc adj. m., f. împărătească; pl. m. și f. împărătesti împărăteste adv.

împărătiță (pop.) s. f., g.-d. art. împărătiței; pl. împărătițe împărăți (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împărățesc, imperf. 3 sg. împărățeg; conj. prez. 3 să împărățegscă

împărăție s. f., art. împărăția, g.-d. art. împărăției; pl. împărății, art. împărățiile

împăroşa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împăroşegză, 1 pl. împăroşăm; conj. prez. 3 să împăroşeze; ger. împăroşând

împărtășanie (-ni-e) s. f., art. împărtășania (-ni-a), g.-d. art. împărtășaniei; pl. împărtășanii, art. împărtășaniile (-ni-i-)

împărtăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împărtășesc, imperf. 3 sg. împărtășea; conj. prez. 3 să împărtășească

împărtășire s. f., g.-d. art. împărtășirii; pl. împărtășiri împărțeală s. f., g.-d. art. împărțelii; pl. împărțeli împărți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împart, imperf. 3 sg. împărțea; conj. prez. 3 să împartă

împărțire s. f., g.-d. art. împărțirii; pl. împărțiri împărțitor s. m., pl. împărțitori

împătimi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împătimesc, imperf. 3 sg. împătimea; conj. prez. 3 să împătimească

împătimire (rar) s. f., g.-d. art. împătimirii

*împătimit adj. m., pl. împătimiți; f. împătimită, pl. împătimite

împătri (a ~) (-pă-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împătresc, imperf. 3 sg. împătrea; conj. prez. 3 si împătregscă

*împătrit adj. m., pl. împătriți; f. împătrită, pl. împătrite !împături (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împăturesc, imperf. 3 sg. împăturea; conj. prez. 3 să împăturească

!împăturire s. f., g.-d. art. împăturirii; pl. împăturiri

lîmpăuna (a se $\sim$) (-pă-u-) vb. refl., ind. prez. 3 $\approx$ împăunează

împăunare (-pă-u-) s. f., g.-d. art. împăunării; pl. împăunări

!împâcli (a se ~) (rar) (-pâ-cli) vb. refl., ind. prez. 3 sg. & împâcleste, imperf. 3 sg. se împâclea; conj. prez. 3 să & împâclească

împânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împânzesc, imperf. 3 sg. împânzesc conj. prez. 3 să împânzescă

împânzire s. f., g.-d. art. împânzirii; pl. împânziri

împâsli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împâslesc, imperf. 3 sg. împâsleg; conj. prez. 3 să împâslegscă

împâslire s. f., g.-d. art. împâslirii

!împeliţa (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se împeliţegză

împerechea (a ~) vb., ind. prez. 3 împerechează, 1 pl. împerechem; conj. prez. 3 să împerecheze; ger. împerechind

împerechere s. f., g.-d. art. împerecherii; pl. împerecheri împestrița (a ~) vb., ind. prez. 3 împestrițează

impestriț<u>are s. f., g.-d. art. împestrițării; pl. împestrițăr</u>

împestrițătură s. f., g.-d. art. împestrițăturii; pl. împestrițăturii

împeticat (rar) adj. m., pl. împeticați; f. împeticață, pl. împeticate

împeți (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împețes, imperf. 3 sg. împețeg; conj. prez. 3 să împețegscă împețit (pop.) s. n.

Simpicioroga (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se impicioroglegză

împiedica (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împiedic, 3 împiedică împiedicare s. f., g.-d. art. împiedicării; pl. împiedicări împiedicător (rar) adj. m., pl. împiedicători; f. sg. și pl.

împiedicătoare

ी प्राथ असल वृक्ष

GREEN!

福祉的機能が使用した。

*impieliţat adj. m., pl. împieliţaţi; f. împieliţată, pl. împieliţate

'împielițatul (dracul) s. m. art.

limpieptosa (a se ~) (rar) vb. refl., ind. prez. 3 se impieptosegză, 1 pl. ne împieptosăm; conj. prez. 3 să se împieptoseze; ger. împieptosându-se

împietri (a ~) (-pie-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împietresc, imperf. 3 sg. împietreg; conj. prez. 3 să împietregscă

împietrire (-pie-tri-) s. f., g.-d. art. împietririi împila (a ~) vb., ind. prez. 3 împilează

împilare s. f., g.-d. art. împilării; pl. împilări

împilător adj. m., pl. împilători; f. sg. și pl. împilătoare

*împingător s. n., pl. împingătoare

impinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împing, perf. s. 1 sg. împinsei, 1 pl. împinserăm; part. împins

împingere s. f., g.-d. art. împingerii; pl. împingeri

împinsăt<u>u</u>ră (rar) s. f., g.-d. art. *împinsăt<u>u</u>rii;* pl. *împinsăt<u>u</u>rii*

împintena (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împintenează

împistr<u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *împistresc*, imperf. 3 sg. *împistrea*; conj. prez. 3 să *împistrea*scă

împlătoşa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împlătoşegză, 1 pl. împlătoşăm; conj. prez. 3 să împlătoşeze; ger. împlătoşând

împlânta (a ~) vb., ind. prez. 3 împlântă

împlântare s. f., g.-d. art. împlântării; pl. împlântări

împlet<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *împlet<u>e</u>sc*, imperf. 3 sg. *împlete<u>a</u>c* conj. prez. 3 să *împlete<u>a</u>scă*

împleticeală s. f., g.-d. art. împleticelii; pl. împleticeli

impletici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împleticeste, imperf. 3 sg. împleticea; conj. prez. 3 să împleticească

*împleticire s. f., g.-d. art. împleticirii

impletire s. f., g.-d. art. *împletirii*; pl. *împletiri* (40 40) împletir (40 40) împletir s. n.

impletitoare s. f., g.-d. art. împletitoarei; pl. împletitoare impletitor s. m., pl. împletitori

împletit $\underline{u}$ ră s. f., g.-d. art. $\hat{\imath}$ mpletit $\underline{u}$ rii; pl. $\hat{\imath}$ mpletit $\underline{u}$ ri

împlini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împlinesc, imperf. 3 sg. împlineg; conj. prez. 3 să împlinegscă

împlinire s. f., g.-d. art. împlinirii; pl. împliniri

împodobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împodobesc, imperf. 3 sg. împodobeg; conj. prez. 3 să împodobegscă

împodobire s. f., g.-d. art. împodobirii; pl. împodobiri

imponcişa (a~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împoncişează, 1 pl. imponcişăm; conj. prez. 3 să împoncişeze; ger. imponcisând

împonciş<u>a</u>re (înv.) s. f., g.-d. art. *împonciş<u>ă</u>rii*; pl. *împonci<u>ş</u><u>ă</u>rii*

impopora (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împoporează împoporare (înv.) s. f., g.-d. art. împoporării ... Serificati

împopoța (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 împopoțegză împopoțona (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împopoțonegză

împopoțonare (fam.) s. f., g.-d. art. împopoțonării

!împotmoli (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împotmoleste, imperf. 3 sg. se împotmoleg; conj. prez. 3 să se împotmolegscă

 $\mathbf{\hat{i}mpotmol}\underline{iri}; \, \mathbf{pl}. \, \, \hat{\mathit{impotmol}}\underline{iri}; \, \mathbf{pl}. \, \, \hat{\mathit{impotmol}}\underline{iri}$

împotr<u>i</u>vă (-po-tri-) adv.

ar ~~d~~a 1891 - 3

Sherry

*împotrivă- (-po-tri-) prep. (~i)

împotriva (-po-tri-) prep. (~ lui)

împotriveală (-po-tri-) s. f., g.-d. art. împotrivelii; pl. împotriveli

lîmpotrivi (a se ~) (-po-tri-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împotriveşte, imperf. 3 sg. se împotrivea; conj. prez. 3 să se împotrivească

împotrivire (-po-tri-) s. f., g.-d. art. împotrivirii; pl. împotriviri

împotrivitor (rar) (-po-tri-) adj. m., s. m., pl. împotrivitori; adj. f., s. f. sg. și pl. împotrivitoare

împovăr<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împovăre<u>a</u>ză

împovărare s. f., g.-d. art. împovărării

împovărător adj. m., pl. împovărători; f. sg. și pl. împovărătoare

împrăștia (a ~) (-ti-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. împrăștii, 3 împrăștie (-ti-e), 1 pl. împrăștiem; conj. prez. 3 să împrăștie; ger. împrăștiind (-ti-ind)

împrăștiere (-ti-e-) s. f., g.-d. art. împrăștierii; pl. împrăștieri

împrăștietor (înv.) (-ti-e-) adj. m., pl. împrăștietori; f. sg. și pl. împrăștietoare

împrejmui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împrejmuigsc, imperf. 3 sg. împrejmuig: conj. prez. 3 să împrejmuigscă împrejmuire s. f., g.-d. art. împrejmuirii; pl. împrejmuiri împrejmuit s. n.

împrejmuitor (-mu-i-) adj. m., pl. împrejmuitori; f. sg. și pl. împrejmuitoare

the beginning of the

ระจากสารเกราะ คำ คำ เรื่องสารสาร

While the second section is

împrejur adv.

împrejura (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 împrejură împrejurare s. f., g.-d. art. împrejurării; pl. împrejurări împrejurime s. f., g.-d. art. împrejurimii; pl. împrejurimi *împrejuru- prep. (~i)

împrejurul prep. (~ lui)

împresura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împresor, 3 împresoară; conj. prez. 3 să împresoare

împresurare s. f., g.-d. art. împresurării; pl. împresurări !împreuna (a ~) (-pre-u-) vb., ind. prez. 3 împreunează împreunare (-pre-u-) s. f., g.-d. art. împreunării; pl. împreunări

împreună adv.

fîmpricina (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se împricinegză

împricinat adj. m., s. m., pl. împricinați; adj. f., s. f. împricinată, pl. împricinate

împrieteni (a ~) (-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împrietenesc, imperf. 3 sg. împrieteneg; conj. prez. 3 să împrietenegscă

împrietenire (-pri-e-) s. f., g.-d. art. împrietenirii

!împrimăvăra (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împrimăvărează

împroprietări (a ~) (-pro-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împroprietăresc, imperf. 3 sg. împroprietărea; conj. prez. 3 să împroprietărească

împroprietărire (-pro-pri-e-) s. f., g.-d. art. împroprietăririi; pl. împroprietăriri

împrospăta (a ~) vb., ind. prez. 3 împrospătează

împrospătare s. f., g.-d. art. împrospătării

împroșca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împroșc, 2 sg. împroști, 3 împroașcă; conj. prez. 3 să împroaște

împroșcare s. f., g.-d. art. împroșcării; pl. împroșcări

împroșcătură s. f., g.-d. art. împroșcăturii; pl. împroșcături

împrumut s. n., pl. împrumuturi

împrumuta (a ~) vb., ind. prez. 3 împrum<u>u</u>tă

împrumutare s. f., g.-d. art. împrumutării

împrumutătoare s. f., g.-d. art. împrumutătoarei; pl. împrumutătoare

împrumutător s. m., pl. împrumutători

!împuia (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împ<u>u</u>ie/împui<u>a</u>ză, 1 pl. împuiem; conj. prez. 3 să împ<u>u</u>ie/să împuieze; ger. împuind

împungaci (reg.) adj. m., pl. împungaci; f. sg. și pl. împungace

împungător adj. m., pl. împungători; f. sg. și pl. împungătoare

împunge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împung, 1 pl. împungem, perf. s. 1 sg. împunsei, 1 pl. împunserăm; part. împuns

împungere s. f., g.-d. art. împungerii; pl. împungeri

împunsătură s. f., g.-d. art. împunsăturii; pl. împunsături

împupi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împupesc, imperf. 3 sg. împupea; conj. prez. 3 să împupească

împurpura (a ~) vb., ind. prez. 3 împurpurează

împușca (a ~) (a trage cu pușca) vb., ind. prez. 2 sg. împuști, 3 împușcă; conj. prez. 3 să împuște

împușcare s. f., g.-d. art. împușcării; pl. împușcări

!împuscă-n-lună (pop.) s. m. și f., g.-d. lui împuscă-n-lună; pl. împuscă-n-lună

împușcăt $\underline{u}$ ră s. f., g.-d. art. împușcăt $\underline{u}$ rii; pl. împușcăt $\underline{u}$ ri

împuternici (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împuternicesc, imperf. 3 sg. împuternicea; conj. prez. 3 să împuternicegscă

împuternicire s. f., g.-d. art. împuternicirii; pl. împuterniciri

împuți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împut, imperf. 3 sg. împuțea; conj. prez. 3 să împuță

împuţiciune s. f., g.-d. art. împuţiciunii; pl. împuţiciuni împuţina (a ~) vb., ind. prez. 3 împuţinează

Jan Buck to 6

护。这次,"慢

A NATIONAL THE MARK

Indian days

in that the last

împuțin<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *împuțin<u>ă</u>rii;* pl. *împuțin<u>ă</u>ri* în prep.

în adev<u>ă</u>r v. într-adev<u>ă</u>r

!înadins (î-na-/în-a-) adv.

în af<u>a</u>ra loc. prep.

în af<u>a</u>ră loc. adv.

în afară de loc. prep.

înainta (a ~) (-na-in-) vb., ind. prez. 3 înaintează

înaintare (-na-in-) s. f., g.-d. art. înaintării; pl. înaintări înaintaș (-na-in-) adj. m., s. m., pl. înaintași; adj. f., s. f. înaintașă, pl. înaintașe

înainte adv.

*înainte- prep. (~ i)

îna<u>i</u>ntea prep. (~ lui)

*înainte de loc. prep.

înainte-mergător s. m., pl. înainte-mergători

înalt adj. m., pl. înalți; f. înaltă, pl. înalte

!înamora (a se ~) (î-na-/în-a-) vb. refl., ind. prez. 3 se înamorează

!înamorare (î-na-fîn-a-) s. f., g.-d. art. înamorării; pl. înamorări

!înapoi (î-na-/în-a-) adv.

!înapoia1 (î-na-/în-a-) prep. (~ lui)

!înapoia² (a ~) (î-na-fîn-a-) vb., ind. prez. 3 înapoigză, 1 pl. înapoigm; conj. prez. 3 să înapoigze; ger. înapoind

!înapoiere (î-na-/în-a-) s. f., g.-d. art. înapoierii; pl. înapoieri

!înaripa (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 3 înaripează

!înarma (a ~) (î-nar-/în-ar-) vb., ind. prez. 3 înarmează

!înarmare (î-nar-/în-ar-) s. f., g.-d. art. înarmării; pl. înarmări

!înauri (a ~) (rar) (î-na-u-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înauresc, imperf. 3 sg. înaurea; conj. prez. 3 să înaurească

!înavuţi (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înavuţesc, imperf. 3 sg. înavuţea; conj. prez. 3 să înavuţească

înăbușe<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. *înăbușelii;* pl. *înăbușeli*

înăbuși (a ~) vb., ind. prez. 3 înăbușă, imperf. 3 sg. înăbușeg; conj. prez. 3 să înăbușe

înăbuș<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *înăbuș<u>i</u>rii*

înăbusitor adi. m., pl. înăbușitori; f. sg. și pl. înăbușitogre

înăclăi (a ~) (-nă-clă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăclăigsc, imperf. 3 sg. înăclăja; conj. prez. 3 să înăclăiască

lînăcreală (pop.) (î-nă-crea-/în-ă-) s. f., g.-d. art. înăcrelii lînăcri (a ~) (pop.) (î-nă-crifîn-ă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăcresc, imperf. 3 sg. înăcrea; conj. prez. 3 să înăcrească

lînăcrire (î-nă-cri-fîn-ă-) s. f., g.-d. art. înăcririi înădușe<u>a</u>lă (reg.) s. f., g.-d. art. înăduș<u>e</u>lii; pl. înăduș<u>e</u>li

înăduș<u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înăduș<u>e</u>sc*, imperf. 3 sg. înădușea; conj. prez. 3 să înădușească

lînălbăstri (a $\sim$) (î-năl-/în-ăl-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înălbăstresc, imperf. 3 sg. înălbăstrea; conj. prez. 3 să înălbăstrească

!înălbeală (î-năl-/în-ăl-) s. f., g.-d. art. înălbelii; pl. înălbeli lînălbi (a ~) ($\hat{i}$ -năl- $\hat{i}$ n- $\hat{a}$ l-) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înălbesc, imperf. 3 sg. înălbea; conj. prez. 3 să înălbească !înălbire (î-năl-/în-ăl-) s. f., g.-d. art. înălbirii; pl. înălbiri linălbit (î-năl-fin-ăl-) s. n.

*înălbitor (î-năl-/în-ăl-) s. m., pl. înălbitori

înălticel adj. m., pl. înălticei; f. înălticea/înălticică, pl. înălticele

înăltișor adj. m., pl. înăltișori; f. înăltișoară, pl. înăltișoare înăltuț adj. m., pl. înăltuți; f. înăltuță, pl. înăltuțe

înălța (a ~) vb., ind. prez. 3 înalță

Higolofibor înălțare s. f., g.-d. art. înălțării; pl. înălțări !Înălţarea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Înălţării înălțător1 adj. m., pl. înălțători; f. sg. și pl. înălțătoare înălțător2 s. n., pl. înălțătoare

înălțătură s. f., g.-d. art. înălțăturii; pl. înălțături înălțime s. f., g.-d. art. înălțimii; pl. înălțimi; (mat.) simb. li !Înălţimea Sa (înv.) loc. pr., g.-d. Înălţimii Sale; pl.

!Înălțimea Ta (înv.) loc. pr., g.-d. Înălțimii Tale Inaltimea Voastra (înv.) loc. pr., g.-d. Înalțimii Voastre *Înăltimile Voastre (înv.) loc. pr.

 $linaspri(a \sim) (\hat{i}-nas-/\hat{i}n-as-)$ vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înăspresc, imperf. 3 sg. înăsprea; conj. prez. 3 să înăsprească

linăsprire (î-năs-/în-ăs-) s. f., g.-d. art. înăspririi înăuntru adv. from and selin

*ină<u>u</u>ntru- prep. ($\sim i$)

înă<u>u</u>ntrul prep. (~ lui)

incadra (a ~) (-ca-dra) vb., ind. prez. 3 încadrează

*încadrabil (-ca-dra-) adj. m., pl. încadrabili; f. încadrabilă, pl. încadrabile

the same of the same

încadrare (-ca-dra-) s. f., g.-d. art. încadrării; pl. încadrări încai (reg.) adv.

încapsula (a ~) vb., ind. prez. 3 încapsulează încapsulare s. f., g.-d. art. încapsulării; pl. încapsulări încarcera (a ~) vb., ind. prez. 3 încarcerează încarcerare s. f., g.-d. art. încarcerării; pl. încarcerări încarna v. incarna

încarnare v. incarnare

imperf. 3 sg. încartiruia; conj. prez. 3 să încartiruiască încartiruire s. f., g.-d. art. încartiruirii; pl. încartiruiri încasa (a ~) vb., ind. prez. 3 încasează încasare s. f., g.-d. art. încasării; pl. încasări încasatoare s. f., g.-d. art. încasatoarei; pl. încasatoare încasator s. m., pl. încasatori

încartirui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încartiruigsc,

încastelură v. incastelură încastra (a ~) vb., ind. prez. 3 încastrează încastrare s. f., g.-d. art. încastrării; pl. încastrări încazarma (a ~) vb., ind. prez. 3 încazarmează încazarmare s. f., g.-d. art. încazarmării *în caz de loc. prep. - 41 Latinumi

încă adv. !încăibăra (a se ~) (reg.) (-căi-) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mă încaibăr, 2 sg. te încaiberi, 3 se încaibără; conj. prez. 3 să se încgibere

încăiera (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încaier, 3 încaieră încăierare s. f., g.-d. art. încăierării; pl. încăierări încăierat (reg.) s. n.

încăierătură (rar) s. f., g.-d. art. încăierăturii !încălăra (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se încălărează încălărare (înv.) s. f., g.-d. art. încălărării încălca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalc, 3 încalcă încălcare s. f., g.-d. art. încălcării; pl. încălcări încăleca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalec, 3 încalecă încălecare s. f., g.-d. art. încălecării; pl. încălecări încălța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalț, 3 încalță încălțare s. f., g.-d. art. încălțării lackatą (a r.) vir. încălțat s. n. ในสารทบูร์เวลิบา (încălțăminte s. f., g.-d. art. încălțămintei in Asmillion

the industrial is see încălțător s. n., pl. încăltătoare încălușa (a ~) vb., ind. prez. 3 încălușează, 1 pl. încăluşăm; conj. prez. 3 să încăluşeze; ger. încăluşând

încălzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încălzesc, imperf. 3 sg. încălzea; conj. prez. 3 să încălzească

încălzire s. f., g.-d. art. încălzirii; pl. încălziri cestratos: încălzit s. n. an Balinari

încălțări (înv., reg.) s. f. pl.

încălzitor1 adj. m., pl. încălzitori; f. sg. și pl. încălzitoare încălzitor2 s. n., pl. încălzitoare încămite (non) adv to the armorth lines to be

的复数 不知

încăpăstra (a ~) vb., ind. prez. 3 încăpăstrează încăpător adj. m., pl. încăpători; f. sg. și pl. încăpătoare !încăpățâna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încăpățânează încăpătânare s. f., g.-d. art. încăpătânării; pl. încăpătânări încăpea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încap, 2 sg. încapi; conj. prez. 3 să încapă; part. încăput încăpere s. f., g.-d. încăperii; pl. încăperi încăpui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încăpuiesc, imperf. 3 sg. încăpuia; conj. prez. 3 să încăpuiască !încăpuşa/încăpuşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sg. încăpușează/încăpușește, imperf. 3 sg. încăpușa/încăpușea; conj. prez. 3 să încăpușeze/să încăpușească încăputa (a ~) vb., ind. prez. 3 încăputează încărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încarc, 3 încarcă încărcare s. f., g.-d. art. încărcării; pl. încărcări المتاهيري încărcat s. n. . Niekowi încărcător¹ (persoană) s. m., pl. încărcători 15:37 încărcător2 (dispozitiv) s. n., pl. încărcătoare încărcătură s. f., g.-d. art. încărcăturii; pl. încărcături încărna (a ~) (a se îngrășa) (reg.) vb., ind. prez. 3 încărnează încărunți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încărunțesc, imperf. 3 sg. încărunțea; conj. prez. 3 să încărunțească încărunțire s. f., g.-d. art. încărunțirii încătărăma (a ~) vb., ind. prez. 3 încătărămează încătușa (a ~) vb., ind. prez. 3 încătușează, 1 pl. încătușăm; conj. prez. 3 să încătușeze; ger. încătușând încătușare s. f., g.-d. art. încătușării; pl. încătușări !încâina/încâini (a se ~) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încâinează/se încâinește, imperf. 3 sg. se încâina/se încâinea; conj. prez. 3 să se încâineze/să se încâinească încâlceală s. f., g.-d. art. încâlcelii; pl. încâlceli încâlci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încâlcesc, imperf. 3 sg. încâlcea; conj. prez. 3 să încâlcească încâlcire s. f., g.-d. art. încâlcirii; pl. încâlciri încâlcitură s. f., g.-d. art. încâlciturii; pl. încâlcituri

3 se încâinegză/se încâinește, imperf. 3 sg. se încâina/se încâineg; conj. prez. 3 să se încâinegze/să se încâinegscă încâlceală s. f., g.-d. art. încâlcelii; pl. încâlcelii încâlce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încâlcesc, imperf. 3 sg. încâlceac conj. prez. 3 să încâlcească încâlcire s. f., g.-d. art. încâlcirii; pl. încâlciri încâlcitură s. f., g.-d. art. încâlciturii; pl. încâlcituri încânta (a ~) vb., ind. prez. 3 încântă încântare s. f., g.-d. art. încântării; pl. încântări încântare adj. m., pl. încântării; pl. încântării încântator adj. m., pl. încântători; f. sg. și pl. încântătogre lincârdoșa (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 se încârdoșeze; ger. încârdoșându-se încârdoșeze; ger. încârdoșându-se încârdui (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încârduigscă încârduigscă încârdigă (a ~) vb., ind. prez. 3 încârligă încârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 încârligă încârligare s. f., g.-d. art. încârligării

încârlionța (a ~) (pop.) (-li-on-) vb., ind. prez. 3

încât conj. (îl durea atât de tare, ~ nu putea vorbi)

încârlionțe<u>a</u>ză

în cât prep. + pr./adj. pr. (~ suntem astăzi?, ~ timp ai scris?) începător adj. m., s. m., pl. începători; f. sg. și pl. începăto<u>a</u>re începătură (înv.) s. f., g.-d. art. începăturii; pl. începături $\hat{\mathbf{incepe}}$ (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. $\hat{\mathbf{incep}}$, 1 pl. începem, imperf. 3 sg. începea; part. început începere s. f., g.-d. art. începerii început s. n., pl. începuturi 国主 医电路电池 報 încerca (a ~) vb., ind. prez. 3 încearcă încercare s. f., g.-d. art. încercării; pl. încercări Spanish Commence Special lîncercat s. n. încercate (pe ~) loc. adv. !încercăna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încercănează încercui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încercuiesc, imperf. 3 sg. încercuia; conj. prez. 3 să încercuiască încercuire s. f., g.-d. art. încercuirii; pl. încercuiri încet1 adj. m., pl. înceți; f. înceată, pl. încete încet²/încet-încet adv. înceta (a ~) vb., ind. prez. 3 încetează încetare s. f., g.-d. art. încetării încetățeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetățenesc, imperf. 3 sg. încetățenea; conj. prez. 3 să încetățenească încetățenire s. f., g.-d. art. încetățenirii; pl. încetățeniri încetineală s. f., g.-d. art. încetinglii; pl. încetingli încetinel1 adj. m., pl. încetinei; f. încetinică, pl. încetinele încetinel² adv. încetini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetinesc, imperf. 3 sg. încetinea; conj. prez. 3 să încetinească încetinire s. f., g.-d. art. încetinirii; pl. încetiniri încetinitor s. n., pl. încetinitoare încetisor adv. încet-încet v. încet încețoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 încețoșează; conj. prez. 3 să încețoșeze; ger. încețoșând încețoșare s. f., g.-d. art. încețoșării închega (a ~) vb., ind. prez. 3 încheagă; conj. prez. 3 să închege închegare s. f., g.-d. art. închegării; pl. închegări închegătoare s. f., g.-d. art. închegătorii; pl. închegători închegător adj. m., pl. închegători; f. sg. și pl. închegătoare închegătură (rar) s. f., g.-d. art. închegăturii; pl. închegăt<u>u</u>ri închegățică s. f., g.-d. art. închegățelei; pl. închegățele, art. închegăț<u>e</u>lele încheia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închei, 3 închei, 1

pl. încheiem; conj. prez. 3 să încheie; ger. încheind

încheietoare s. f., g.-d. art. încheietorii; pl. încheietori

încheiere s. f., g.-d. art. încheierii; pl. încheieri

încheiat s. n.

10000001

at this is

christell

4004258

Barrier

încheietor (înv.) s. m., pl. încheietori

încheietură s. f., g.-d. art. încheieturii, pl. încheieturi

închiaburi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. închiaburesc, imperf. 3 sg. închiaburea; conj. prez. 3 să închiaburească

închiaburire (înv.) s. f., g.-d. art. închiaburirii; pl. închiaburiri

închide (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. închid, 1 pl. închidem, perf. s. 1 sg. închisei, 1 pl. închiserăm; conj. prez. 3 să închidă; ger. închizând, part. închis

înch<u>i</u>dere s. f., g.-d. art. *înch<u>i</u>derii;* pl. *înch<u>i</u>deri*

închina (a ~) vb., ind. prez. 3 închină

închinare s. f., g.-d. art. închinării; pl. închinări

închinăciune s. f., g.-d. art. închinăciunii; pl. închinăciuni închinătoare s. f., g.-d. art. închinătoarei; pl. închinătoare închinător s. m., pl. închinători

închinga (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înching

închiorchioșat (înv., reg.) adj. m., pl. închiorchioșați; f. închiorchiosată, pl. închiorchiosate

închipui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închipui, 3 închipuie, imperf. 3 sg. închipuig; conj. prez. 3 să închipuie; ger. închipuind

închipuire s. f., g.-d. art. închipuirii; (plăsmuiri) pl. închipuiri

închirci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închircesc, imperf. 3 sg. încliircea; conj. prez. 3 să încliircească

închircire (reg.) s. f., g.-d. art. închircirii

închiria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 închiriază, 1 pl. închiriem (-ri-em); conj. prez. 3 să închirieze; ger. inchiriind (-ri-ind)

închiriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. închirierii; pl. închirieri închis s. n.

închisoare s. f., g.-d. art. închisorii; pl. închisori

închista (a ~) vb., ind. prez. 3 închistează

închistare s. f., g.-d. art. închistării; pl. închistări

închizătoare (dispozitiv de închidere) s. f., g.-d. art. închizătorii; pl. închizători

închizător (dispozitiv la arme) s. n., pl. închizătoare

încinci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încincesc, imperf. 3 sg. încincea; conj. prez. 3 să încincească

*încincit adj. m., pl. încinciți; f. încincită, pl. încincite

încinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încing, 1 pl. încingem, perf. s. 1 sg. încinsei, 1 pl. încinserăm; ger. încingând; part. încins

încingere s. f., g.-d. art. încingerii; pl. încingeri încins s. n.

înciocăla (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înciocălează

înciuda (a ~) vb., ind. prez. 3 înciudează *în ciuda loc. prep.

înciudare (rar) s. f., g.-d. art. înciudării; pl. înciudări

încleia (a ~) vb., ind. prez. 3 încleiază, 1 pl. încleiem; conj. prez. 3 să încleieze; ger. încleind

încleială s. f., g.-d. art. încleielii; pl. încleieli încleiat s. n.

încleiere s. f., g.-d. art. încleierii; pl. încleieri

încleșta (a ~) vb., ind. prez. 3 încleștează încleștare s. f., g.-d. art. încleștării; pl. încleștări

înclina (a ~) vb., ind. prez. 3 înclină

înclinare s. f., g.-d. art. înclinării; pl. înclinări

înclinație (-ți-e) s. f., art. înclinația (-ți-a), g.-d. art. înclinației; pl. înclinații, art. înclinațiile (-ți-i-)

încoace (-coa-) adv.

încolăceală s. f., g.-d. art. încolăcelii; pl. încolăceli

încolăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolăcesc, imperf. 3 sg. încolăcea; conj. prez. 3 să încolăcească

încolăcire s. f., g.-d. art. încolăcirii; pl. încolăciri

încolăcitură s. f., g.-d. art. încolăciturii; pl. încolăcituri

încolătăci (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolătăcesc, imperf. 3 sg. încolătăcea; conj. prez. 3 să încolătăcească and the water of the control of the second of the

încolo adv.

încolona (a ~) vb., ind. prez. 3 încolonează

încolonare s. f., g.-d. art. încolonării

încoltat (reg.) adj. m., pl. încoltați; f. încoltată, pl. încoltate încolți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolțesc, imperf.

3 sg. încolțea; conj. prez. 3 să încolțească

încolțire s. f., g.-d. art. încolțirii

încolț<u>i</u>t s. n.

încomat (rar) adj. m., pl. încomați; f. încomată, pl. încomate

încondeia (a ~) vb., ind. prez. 3 încondeiază, 1 pl. încondeiem; conj. prez. 3 să încondeieze; ger. încondeind încondeiat s. n.

încondeiere s. f., g.-d. art. încondeierii; pl. încondeieri

încondeietură s. f., g.-d. art. încondeieturii; pl. încondeieturi

înconjur s. n., pl. înconjururi

!înconjura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înconjor, 3 înconjoară; conj. prez. 3 să înconjoare

înconjurare s. f., g.-d. art. înconjurării

înconjurător adj. m., pl. înconjurători; f. sg. și pl. înconjurăto<u>a</u>re

încontinuu (-nu-u) adv. (plângea ~)

*în continuu (-nu-u) prep. + adj. (~ progres)

!încontra (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încontrează

The Control of the second of t

în contra (înv.) prep.

încontrare (pop.) s. f., g.-d. art. încontrării; pl. încontrări

încopcia (a ~) (-ci-a) vb., ind. prez. 3 încopcigză, 1 pl. încopcign (-ci-em); conj. prez. 3 să încopcieze; ger. încopcijud (-ci-ind)

incopcigre (-ci-e-) s. f., g.-d. art. incopcigrii; pl. incopcigri

încorda (a ~) vb., ind. prez. 3 încordează

incordare s. f., g.-d. art. încordării; pl. încordări

incordător (reg.) s. n., pl. incordătoare

incordătură (înv.) s. f., g.-d. art. încordăturii; pl. încordături

incornora (a ~) vb., ind. prez. 3 incornoregza

incorona (a -) vb., ind. prez. 3 încoronegză

încoronare s. f., g.-d. art. încoronării; pl. încoronări

!incorpora/incorpora (a ~) vb., ind. prez. 3 încorporegză/ incorporează

!incorporabil/incorporabil adj. m., pl. incorporabili/ incorporabili; f. incorporabila/incorporabila, pl. incorporabile/ incorporabile

!incorporare/incorporare s. f., g.-d. art. incorporarii/ incorporarii; pl. incorporari/incorporari

!incorporatie/incorporatie (-ti-e) s. f., art. incorporatia/ incorporatia (-ti-a), g.-d. art. incorporatiei/incorporatiei; pl. incorporatii/incorporatii, art. incorporatiile/incorporatiile (-ti-i-)

incorseta (a ~) vb., ind. prez. 3 incorsetează

încorsetare s. f., g.-d. art. încorsetării; pl. încorsetări

incot/incot (reg.) s. n., pl. incote/incote

încotoșmâna (a -) vb., ind. prez. 3 încotoșmânează

incotro (-co-tro) adv.

incotrova/incotrova (inv.) (-co-fro-) adv.

încovoia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încovoji, 3 încovojie, 1 pl. încovoiem; conj. prez. 3 să încovojie; ger. încovojud

incovoială s. f., g.-d. art. încovoiglii; pl. încovoigli

încovoigre s. f., g.-d. art. încovoigrii; pl. încovoigri

încovoietură s. f., g.-d. art. încovoieturii; pl. încovoieturi

încovriga (a ~) (-co-vri-) vb., ind. prez. 3 încovrigă

fincrâncena (a se ~) vb., ind. prez. 3 se încrâncenează

încrâncengre s. f., g.-d. art. încrâncengrii; pl. încrâncengri

lincrede (a se -) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sc încrede, 1 pl. ne încredem, imperf. 3 sg. se încredea, perf. s. 3 sg. se încrezu; conj. prez. 3 să se încreadă; gen. încrezăndu-se; part. încrezut

încredere s. f., g.-d. art. încrederii

încredința (a ~) vb., ind. prez. 3 încredințegză

încredințăre s. f., g.-d. art. încredințării; pl. încredințări

încremeneală s. f., g.-d. art. încremenglii; pl. încremengli

incremeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încremenesc, imperf. 3 sg. încremeneg; conj. prez. 3 să încremenegscă

incremenire s. f., g.-d. art. încremenirii

increngătură s. f., g.-d. art increnaturii- at increneaturi

incret s. n., pl. increturi

increţi (a -) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încreţese, imperf. 3 sg. încreţeg: conj. prez. 3 să încreţegscă

increțire s. f., g.-d. art. încrețirii; pl. încrețiri

încrețit s. n.

increțitură s. f., g.-d. art. încrețiturii; pl. încrețituri

încrezător adj. m., pl. încrezători; f. sg. și pl. încrezătogre

*increzut adj. m., s. m. pl. increzuti; adj. f., s. f. increzuti, pl. increzute

incropi (a~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incropesc, imperf. 3 sg. incropeg; conj. prez. 3 sa incropegsca

!incruci (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incruceste, imperf. 3 sg. se incruceg; conj. prez. 3 så se incrucegseå

încrucişa (a ~) vb., ind. prez. 3 încrucişegză, 1 pl. încrucişăm; conj. prez. 3 să încruciseze; ger. încrucişănă

încrucișare s. f., g.-d. art. încrucisării; pl. încrucisări

incrucișat s. n.

incrunta (a -) vb., ind. prez. 3 incrunta

incruntare s. f., g.-d. art. incruntarii

încruntătură s. f., g.-d. art. încruntăturii; pl. încruntături

incruşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incruşeşe, imperf. 3 sg. incruşeg; conj. prez. 3 să încruşegscă

incuia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încui, 3 încuie, 1 pl. încuiem; conj. prez. 3 sg. să încuie; ger. încuind

incuiat s. n.

!incuiba (a se -) vb. refl., ind. prez. 3 se încuibegză

incuibare s. f., g.-d. art. încuibării

incuigre s. f., g.-d. art. încuigrii; pl. încuigri

incuietogre s. f., g.-d. art. incuietgrii; pl. incuietgri

incuietură (pop.) s. f., g.-d. art. incuieturii; pl. incuieturi incujba (a -) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 incuibează

incujbare (inv., reg.) s. f., g.-d. art. incujbarii

incujbare (inv., reg.) s. r., g.-d. art. incujbarii

!incumeta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg, må incumet, 3 se incumetä; conj. prez. 3 så se incumete

încumetare s. f., g.-d. art. încumetării

!incumetri (a se ~) (-me-tri) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incumetreste, imperf. 3 sg. se incumetreg; conj. prez. 3 sa se incumetregscă

incunostința (a ~) vb., ind. prez. 3 încunostințegză

incunoștințare s. f., g.-d. art. încunoștințării; pl. încunoștințări

incunung (a ~) vb., ind. prez. 3 încununegză

incununare s. f., g.-d. art. încununării; pl. încununări

incura (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 încură

incuraja (a ~) vb., ind. prez. 3 încurajegză, 1 pl.

iclopedic ii; pl. încurajări

 $\hat{n}$ curajator adj. m., pl. $\hat{n}$ curajatori; f. sg. și pl. $\hat{n}$ curajatore

5

I manage the

încurare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. încurării; pl. încurări în curând loc. adv.

încurca (a ~) vb., ind. prez. 3 încurcă

încurcală (reg.) s. f., g.-d. art. încurcalei

încurcare s. f., g.-d. art. încurcării

încurcat s. n.

încurcă-lume (fam.) s. m. și f., g.-d. lui încurcă-lume; pl. încurcă-lume

încurcătură s. f., g.-d. art. încurcăturii; pl. încurcături

încurela (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 încurelează

fincuscri (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se încuscrește, imperf. 3 sg. se încuscreg; conj. prez. 3 să se încuscregscă

încuscrire s. f., g.-d. art. încuscririi; pl. încuscriri

încuviința (a ~) (-vi-in-) vb., ind. prez. 3 încuviințează

încuviinț<u>a</u>re (-vi-in-) s. f., g.-d. art. încuviinț<u>ă</u>rii; pl. încuviinț<u>ă</u>ri

îndarn (înv.) adv.

îndata-mare (reg.) loc. adv.

îndată adv.

îndată ce loc. conjcț.

îndator<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îndatore<u>a</u>ză*; ger. *îndatorând*

îndator<u>i</u>nță (rar) s. f., g.-d. art. *îndator<u>i</u>nței;* pl. *îndator<u>i</u>nțe*

îndatorire s. f., g.-d. art. îndatoririi; pl. îndatoriri

indatoritor adj. m., pl. îndatoritori; f. sg. și pl. îndatoritore

îndăr<u>ă</u>t adv.

îndărătnic adj. m., pl. îndărătnici; f. îndărătnică, pl. îndărătnice

findărătnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătniceste, imperf. 3 sg. se îndărătnices; conj. prez. 3 să se îndărătnicescă

îndărătnicje s. f., art. îndărătnicja, g.-d. art. îndărătnicjei; pl. îndărătnicji, art. îndărătnicjile

 † îndăr<u>ă</u>tu-prep. ($\sim i$)

îndărătul prep. (~ lui)

indătina (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îndătinează

îndârjeală s. f., g.-d. art. îndârjelii; pl. îndârjeli

indârji (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndârjesc, imperf. 3 sg. îndârjeg; conj. prez. 3 să îndârjegscă

îndârj<u>i</u>re s. f., g.-d. art. îndârj<u>i</u>rii

înde (înv., pop.) prep.

indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.

indeajuns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.

îndeaproape [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-proa-) adv.

în definitiv loc. adv.

!indeletnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndeletniceste, imperf. 3 sg. se îndeletnicea; conj. prez. 3 să se îndeletnicească

îndeletnicire s. f., g.-d. art. îndeletnicirii; pl. îndeletniciri

îndelung adj. m., f. îndelungă; pl. m. și f. îndelungi

îndelunga (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îndel<u>u</u>ngă

*îndemâna1 (la ~) loc. prep.

!îndemâna² (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îndemânează

îndemânare s. f., g.-d. art. îndemânării

îndemânatic adj. m., pl. îndemânatici; f. îndemânatică, pl. îndemânatice

lîndemână (la ~) loc. adv. Calabai de la Balbarano

îndemânos (reg.) adj. m., pl. îndemânosi; f. îndemânoasă, pl. îndemânoase

îndemn s. n., pl. îndemnuri

îndemna (a ~) vb., ind. prez. 3 îndeamnă

 $\mathbf{\hat{i}ndemn}\underline{\mathbf{a}re}\ s.\ f.,\ g.-d.\ art.\ \hat{\mathit{i}ndemn}\underline{\mathbf{a}rii};\ pl.\ \hat{\mathit{i}ndemn}\underline{\mathbf{a}ri}$

îndeobște (-de-ob-) adv. îndeosebi (-de-o-) adv.

îndepărta (a ~) vb., ind. prez. 3 îndepărtează

îndepărtare s. f., g.-d. art. îndepărtării; pl. îndepărtări

îndeplini (a ~) (-de-pli-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndeplinesc, imperf. 3 sg. îndeplinea; conj. prez. 3 să îndeplinească

îndeplinire (-de-pli-) s. f., g.-d. art. îndeplinirii; pl. îndepliniri

îndesa (a ~) (a înghesui) vb., ind. prez. 3 îndeasă; ger. îndesând

îndesare s. f., g.-d. art. îndesării; pl. îndesări îndeseară (pop.) adv.

îndesi (a ~) (a face să devină mai des) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndesesc, imperf. 3 sg. îndeseg; conj. prez. 3 să îndesegscă; ger. îndesind

îndesire s. f., g.-d. art. îndesirii

findestul (înv.) adj. m., pl. îndestui; f. îndestulă, pl. îndestule

îndestula (a ~) vb., ind. prez. 3 îndestulează

îndestulare s. f., g.-d. art. îndestulării; pl. îndestulări

îndestulător adj. m., pl. îndestulători; f. sg. și pl. îndestulătoare

îndigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndiguigsc, imperf. 3 sg. îndiguig: conj. prez. 3 să îndiguigscă

îndiguire s. f., g.-d. art. îndiguirii; pl. îndiguiri

îndobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndobitocesc, imperf. 3 sg. îndobitoceg: conj. prez. 3 să îndobitocească

îndahitarina e a dant îndobitocirii

îndoctrina (a ~) vb., ind. prez. 3 îndoctrinează

îndoctrinare s. f., g.-d. art. îndoctrinării

îndo<u>i</u>¹ (a ~) (a împături, a încovoia) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îndo<u>i</u>, 3 îndogie, imperf. 3 sg. îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndogie

Jîndoi² (a ~) (a dubla) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndoigsc, imperf. 3 sg. îndoig; conj. prez. 3 să îndoigscă

lindoj³ (a se ~) (a ezita) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndoigște, imperf. 3 sg. se îndoig; conj. prez. 3 să se îndoiască

îndoială s. f., g.-d. art. îndoielii; pl. îndoieli

îndoiglnic adj. m., pl. îndoiglnici; f. îndoiglnică, pl. îndoiglnice

îndoios (rar) adj. m., pl. îndoiosi; f. îndoiosă, pl. îndoiose îndoire s. f., g.-d. art. îndoirii; pl. îndoiri

*îndoit1 adj. m., pl. îndoiti; f. îndoită, pl. îndoite

*îndoit² s. n.

îndoitură (-do-i-) s. f., g.-d. art. îndoiturii; pl. îndoituri

îndolia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îndoliază, 1 pl. îndoliam (-li-em); conj. prez. 3 să îndoliaze; ger. îndoliind (-li-ind)

îndoliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îndolierii; pl. îndolieri îndopa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndop, 3 îndoapă îndopare s. f., g.-d. art. îndopării; pl. îndopări

îndopat s. n.

*îndosaria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 îndosariază, 1 pl. îndosariem (-ri-em); conj. prez. 3 să îndosarieze; ger. îndosariind (-ri-ind)

*îndosariere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. îndosarierii; pl. îndosarieri

îndosi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndosesc, imperf. 3 sg. îndosea; conj. prez. 3 să îndosească

îndrăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrăcegsc, imperf. 3 sg. îndrăceg; conj. prez. 3 să îndrăcegscă

îndrăcire s. f., g.-d. art. îndrăcirii

îndrăgi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăgesc, imperf. 3 sg. îndrăgeg; conj. prez. 3 să îndrăgegscă

îndrăgire s. f., g.-d. art. îndrăgirii

îndrăgitor (rar) adj. m., pl. îndrăgitori; f. sg. și pl. îndrăgitoare

îndrăgosti (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndrăgosteste, imperf. 3 sg. se îndrăgosteg; conj. prez. 3 să se îndrăgostegscă

îndrăgost<u>i</u>re (rar) s. f., g.-d. art. *îndrăgost<u>i</u>rii*

îndrăzneală s. f., g.-d. art. îndrăznelii; pl. îndrăzneli

îndrăznet adj. m., pl. îndrăzneți; f. îndrăznegță, pl. îndrăznețe

îndrăznitor (înv.) adj. m., pl. îndrăznitori; f. sg. și pl. îndrăznitoare

îndrepta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndrept, 3 îndreaptă îndreptar s. n., pl. îndreptare

îndreptare s. f., g.-d. art. îndreptării; pl. îndreptări

îndreptător (înv.) adj. m., pl. îndreptători; f. sg. și pl. îndreptătogre

îndreptăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptățesc, imperf. 3 sg. îndreptățeg; conj. prez. 3 să îndreptățegsă

îndreptățire s. f., g.-d. art. îndreptățirii; pl. îndreptățiri

îndreptui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndreptuigsc, imperf. 3 sg. îndreptuig; conj. prez. 3 si îndreptuigscă

*în dreptu- loc. prep. (~i)

*în dreptul loc. prep. (~ lui)

îndritui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrituigs, imperf. 3 sg. îndrituig; conj. prez. 3 să îndrituigsă

îndruga (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrugă

îndrugare s. f., g.-d. art. îndrugării; pl. îndrugări

!îndruma (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrumă

!îndrumar s. n., pl. îndrumare

îndrumare s. f., g.-d. art. îndrumării; pl. îndrumări

îndrumător¹ adj. m., s. m., pl. îndrumători; adj. f., s. f. sg. și pl. îndrumătogre

*îndrumător2 s. n., pl. îndrumătogre

înduioșa (a ~) vb., ind. prez. 3 înduioșegză, 1 pl. înduioșem; conj. prez. 3 să înduioșeze; ger. înduioșând

înduioșare s. f., g.-d. art. înduioșării

înduioșător adj. m., pl. înduioșători; f. sg. și pl. înduioșătoare

îndulci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndulcesc, imperl. 3 sg. îndulcea; conj. prez. 3 să îndulcească

îndulcire s. f., g.-d. art. îndulcirii

să îndumnezei<u>a</u>scă

îndulcitor adj. m., pl. îndulcitori; f. sg. şi pl. îndulcitore îndumnezei (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndumnezeigsc, imperf. 3 sg. îndumnezeig; conj. prez. 3

îndumnezeire (rar) s. f., g.-d. art. îndumnezeirii îndupleca (a ~) (-du-ple-) vb., ind. prez. 3 înduplecă

înduplecare (-du-ple-) s. f., g.-d. art. înduplecării

înduplecător (înv.) (-du-ple-) adj. m., pl. înduplecători; f. sg. și pl. înduplecătoare

îndura (a ~) vb., ind. prez. 3 îndură

îndurare s. f., g.-d. art. îndurării; pl. îndurări

îndurător (înv.) adj. m., pl. îndurători; f. sg. și pl. îndurătogre

îndurera (a ~) vb., ind. prez. 3 îndurerează

înduraran f a d ant îndurerării

f.

!înduşmăni (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înduşmăneste, imperf. 3 sg. se înduşmănea; conj. prez. 3 să se îndușmăne<u>a</u>scă înec s. n., pl. înecuri Tall (1931), agricultural îneca (a ~) vb., ind. prez. 3 îneacă înecare s. f., g.-d. art. înecării înecăcios adj. m., pl. înecăcioși; f. înecăcioasă, pl. Carried Street Color înecăciune s. f., g.-d. art. înecăciunii; pl. înecăciuni înecător (rar) adj. m., pl. înecători; f. sg. și pl. înecătoare in fata loc. prep. (~ lui) ompositional and the formion of în fată loc. adv. ampelo 3 sp. ingollerapitati *in fată- loc. prep. ($\sim i$) înfăptui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfăptuiesc, imperf. 3 sg. înfăptuia; conj. prez. 3 să înfăptuiască înfăptuire s. f., g.-d. art. înfăptuirii; pl. înfăptuiri înfăptuitoare (-tu-i-) (rar) s. f., g.-d. art. înfăptuitoarei; pl. înfăptuitoare înfăptuitor (-tu-i-) (rar) s. m., pl. înfăptuitori înfășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăș, 2 sg. înfeși, 3 înfașă, 1 pl. înfășăm; conj. prez. 3 să înfeșe; ger. înfășând înfășare s. f., g.-d. art. înfășării; pl. înfășări înfășura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfășor, 3 înfășoară; conj. prez. 3 să înfășoare înfășurare s. f., g.-d. art. înfășurării; pl. înfășurări înfășurătoare (curbă) s. f., g.-d. art. înfășurătoarei înfășurător1 (rar) adj. m., pl. înfășurători; f. sg. și pl. înfășurător² (cilindru) s. n., pl. înfășurătoare înfășurătură (rar) s. f., g.-d. art. înfășurăturii; pl. înfășurături înfăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăț, 2 sg. înfeți, 3 înfață; conj. prez. 3 să înfețe înfățare s. f., g.-d. art. înfățării înfățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfățișează, 1 pl. înfățișăm; conj. prez. 3 să înfățișeze; ger. înfățișând înfățișare s. f., g.-d. art. înfățișării; pl. înfățișări înfeuda (a ~) (-fe-u-) vb., ind. prez. 3 înfeudează înfeudare (-fe-u-) s. f., g.-d. art. înfeudării; pl. înfeudări înfia (a ~) (-fi-a) vb., ind. prez. 3 înfiază, 1 pl. înfiem (-fi-em); conj. prez. 3 să înfieze; ger. înfiind (-fi-ind) înfiera (a ~) (-fie-) vb., ind. prez. 3 înfierează lînfierare (-fie-) s. f., g.-d. art. înfierării; pl. înfierări înfierat (-fie-) s. n. înfierbânta (a ~) (-fier-) vb., ind. prez. 1 sg. înfierbânt, 2 sg. înfierbânți, 3 înfierbântă; conj. prez. 3 să înfierbânte

înfierbântare (-fie-) s. f., g.-d. art. înfierbântării

înfierbântat (-fier-) s. n.

înfierbântător (-fier-) adj. m., pl. înfierbântători; f. sg. și pl. înfierbântătoare înfiere (-fi-e-) s. f., g.-d. art. înfierii; pl. înfieri înfietoare (-fi-e-) s. f., g.-d. art. înfietoarei; pl. înfietoare înfietor (-fi-e-) s. m., pl. înfietori înfigăreț adj. m., pl. înfigăreți; f. înfigăreață, pl. înfigărețe înfige (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfig, 1 pl. înfigem, perf. s. 1 sg. înfipsei, 1 pl. înfipserăm; part. înfipt înfigere s. f., g.-d. art. înfigerii; pl. înfigeri înființa (a ~) (-fi-in-) vb., ind. prez. 3 înființează înființare (-fi-in-) s. f., g.-d. art. înființării; pl. înființări în fine loc. adv. înfiola (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfiolează înfiolare (-fi-o-) s. f., g.-d. art. înfiolării; pl. înfiolări înfiora (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfioară înfiorare (-fi-o-) s. f., g.-d. art. înfiorării; pl. înfiorări înfiorător (-fi-o-) adj. m., pl. înfiorători; f. sg. și pl. înfiorătoare înfira (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfiră derrieri. !înfiripa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfiripă and last înfiripare s. f., g.-d. art. înfiripării; pl. înfiripări . VIII înflăcăra (a ~) vb., ind. prez. 3 înflăcărează andonia trii înflăcărare s. f., g.-d. art. înflăcărării Stigmoligit. înflora (a ~) vb., ind. prez. 3 înflorează înflori (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfloresc, imperf. 3 sg. înflorea; conj. prez. 3 să înflorească înflorire s. f., g.-d. art. înfloririi; pl. înfloriri înfloritor adj. m., pl. înfloritori; f. sg. și pl. înfloritogre înfloritură s. f., g.-d. art. înfloriturii; pl. înflorituri înfoca (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfoacă înfocare s. f., g.-d. art. înfocării înfofoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfofolesc, imperf. 3 sg. înfofolea; conj. prez. 3 să înfofolească !înfoia (a ~) vb., ind. prez. 3 înfogie, 1 pl. înfoiem; conj. să înfo<u>a</u>ie; ger. înfo<u>i</u>nd înfoiere s. f., g.-d. art. înfoierii; pl. înfoieri înfometa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfometează infuite ha înfometare s. f., g.-d. art. înfometării înfrăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrățesc, imperf. 3 sg. înfrățea; conj. prez. 3 să înfrățească .२ ६०५-१८५ ५ ऋषु : १४३ înfrățire s. f., g.-d. art. înfrățirii înfrățitor (rar) adj. m., pl. înfrățitori; f. sg. și pl. înfrățito<u>a</u>re înfrâna (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrânează înfrânare s. f., g.-d. art. înfrânării; pl. înfrânări înfrânge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrâng, 1 pl. înfrangem, perf. s. 1 sg. înfransei, 1 pl. înfranserăm; part. înfr<u>â</u>nt înfrângere s. f., g.-d. art. înfrângerii; pl. înfrângeri

in skirken

înfrica (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. înfric, perf. s. 1 sg. înfricai; conj. să înfrice

înfricoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfricoşează, 1 pl. înfricoşăm; conj. prez. 3 să înfricoşeze; ger. înfricoşând înfricoşare s. f., g.-d. art. înfricoşării

înfricoșător adj. m., pl. înfricoșători; f. sg. și pl. înfricoșătoare

înfrigurare s. f., g.-d. art. înfrigurării

înfrumoșa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înfrumoșează, 1 pl. înfrumoșăm; conj. prez. 3 să înfrumoșeze; ger. înfrumoșând

înfrumuseț<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrumusețe<u>a</u>ză înfrumuseț<u>are</u> s. f., g.-d. art. înfrumuseț<u>ă</u>rii; pl. înfrumusețări

înfrunta (a ~) vb., ind. prez. 3 înfruntă

înfruntare s. f., g.-d. art. înfruntării; pl. înfruntări

înfrunzi (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înfrunzește, imperf. 3 sg. înfrunzeg; coni. prez. 3 să înfrunzegscă

înfrunz<u>i</u>re s. f., g.-d. art. înfrunz<u>i</u>rii; pl. înfrunz<u>i</u>ri

!înfrupta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfruptă înfruptare s. f., g.-d. art. înfruptării

infulace (2 ~) who indone 3 infulace

înfuleca (a ~) vb., ind. prez. 3 înfulecă

înfulecare s. f., g.-d. art. înfulecării

!înfumura (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfumurează înfumurare s. f., g.-d. art. înfumurării; pl. înfumurări

înfund<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înf<u>u</u>ndă

 ${f infund}_{f are}$ s. f., g.-d. art. ${f infund}_{f arii}$ of the coefficients

!înfundat s. n. înfundate (pe ~) loc. adv.

 ${\bf \hat{i}nfund\check{a}to\underline{a}re~s.~f.,~g.~d.~art.~\hat{\it }\it{infund\check{a}t\underline{o}rii;~pl.~\hat{\it }\it{infund\check{a}t\underline{o}ri}}$

înfundătură s. f., g.-d. art. înfundăturii; pl. înfundături *înfurca (a ~) (a lua cu furca) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 înfurcă; imperf. 3 sg. înfurcg; conj. prez. 3 să înfurce

!infurci (a se ~) (a se bifurca) (înv., pop.) vb. refl., ind.
prez. 3 se înfurceste; imperf. 3 sg. se înfurcea; conj. prez.
3 să se înfurcească

înfurcitură (înv.) s. f., g.-d. art. înfurciturii; pl. înfurcituri înfuria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înfurii, 3 înfurie (-ri-e), 1 pl. înfuriem; conj. prez. 3 să înfurie; ger. înfurijnd (-ri-ind)

înfuriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. înfurierii

 $\hat{i}$ nfurnica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 $\hat{i}$ nfurnică

îngădui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îngădui, 3 îngăduie, imperf. 3 sg. îngăduie; conj. prez. 3 să îngăduie

îngădui<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. îngădui<u>e</u>lii; pl. îngădui<u>e</u>li

îngădu<u>i</u>nță s. f., g.-d. art. îngădu<u>i</u>nței

îngăduire s. f., g.-d. art. îngăduirii
îngăduitor (-du-i-) adj. m., pl. îngăduitori; f. sg. și pl. îngăduitore

!îngăima (a ~) (-găi-) vb., ind. prez. 1 sg. îngăim/îngaim, 2 sg. îngăimi/îngaimi, 3 îngaimă; conj. prez. 3 să îngaime

îngăimare (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimării; pl. îngăimări îngăimător (rar) (-găi-) adj. m., pl. îngăimători; f. sg. și pl. îngăimătoare

îngăimeală (rar) (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimelii; pl. îngăimeli

îngăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngălează

îngălare (pop.) s. f., g.-d. art. îngălării; pl. îngălări

îngălăciune (înv.) s. f., g.-d. art. îngălăciunii; pl. îngălăciuni

îngălbeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngălbengsc, imperf. 3 sg. îngălbeneg; conj. prez. 3 să îngălbenegscă

îngălbenire s. f., g.-d. art. îngălbenirii; pl. îngălbeniri

lîngâmfa (a se $\sim$) vb. refl., ind. prez. 3 se îngâmfează/se îngâmfă

!îngâmfare s. f., g.-d. art. îngâmfarii

îngâna (a ~) vb., ind. prez. 3 îngână

îngânare s. f., g.-d. art. îngânării; pl. îngânări

îngândura (a ~) vb., ind. prez. 3 îngândurează

îngândurare s. f., g.-d. art. îngândurării; pl. îngândurări !îngemăna (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îngemănez, 2 sg.

îngemăn<u>e</u>zi, 3 îngemăne<u>a</u>ză; conj. prez. 3 să îngemăn<u>e</u>ze

îngemănare s. f., g.-d. art. îngemănării îngenunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 îngenunchegză, 1 pl. îngenunchem; conj. prez. 3 să îngenuncheze; ger. îngenunchind

îngenunchere s. f., g.-d. art. îngenuncherii; pl. îngenuncheri

id, afred€ 9 %,

Control (1980)

înger s. m., pl. îngeri

îngeraș s. m., pl. îngerași

!îngerea (rar) s. f., art. îngereaua, g.-d. art. îngerelei; pl. îngerele, art. îngerelee

îngerel (rar) s. m., pl. îngerei, art. îngereii

îngeresc adj. m., f. îngerească; pl. m. și f. îngerești îngereste adv.

în germene loc. adj., loc. adv.

!înghemui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngliemuig; conj. prez. 3 sā se îngliemuigscă

înghesui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înglesui, 3 înglesuie, imperf. 3 sg. înglesuie; conj. prez. 3 să înglesuie

 $\mathbf{\hat{i}nghesui\underline{a}l\check{a}}\ s.\ f.,\ g.-d.\ art.\ \mathit{\hat{i}nghesui\underline{e}lii;}\ pl.\ \mathit{\hat{i}nghesui\underline{e}li}$

înghesu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *înghesu<u>i</u>rii*

!înghesu<u>i</u>t s. n. înghesu<u>i</u>te (pe ~) loc. adv.

înghet s. n., pl. îngheturi

îngheța (a ~) vb., ind. prez. 3 îngheață; conj. prez. 3 si înghețe

ang titala

while after

agenter en las James

înghețare s. f., g.-d. art. înghețării înghetată s. f., g.-d. art. înghetatei; pl. înghetate înghimpa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngliimpă lînghioldeală (pop.) s. f., g.-d. art. îngliioldelii; pl. îngluold<u>e</u>li inghioldi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngliioldesc, imperf. 3 sg. îngliioldea; conj. prez. 3 să înghiolde<u>a</u>scă inghionti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngliiontesc, imperf. 3 sg. îngliiontea; conj. prez. 3 să îngliiontească înghiontire s. f., g.-d. art. îngliiontirii; pl. îngliiontiri inghiți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înghit, imperf. 3 sg. îngliițea; conj. prez. 3 să îngliită înghițire s. f., g.-d. art. înghițirii; pl. înghițiri înghițitoare (reg.) s. f., g.-d. art. îngliițitorii; pl. îngliițitori înghițitură s. f., g.-d. art. îngliițiturii; pl. îngliițituri îngloba (a ~) vb., ind. prez. 3 înglobează JF (12) înglobare s. f., g.-d. art. înglobării; pl. înglobări îngloda (a ~) vb., ind. prez. 3 înglodează înglodare s. f., g.-d. art. înglodării; pl. înglodări îngloti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înglotesc, imperf. 3 sg. înglotea; conj. prez. 3 să înglotească înglotire (înv.) s. f., g.-d. art. înglotirii; pl. înglotiri îngrădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrădesc, imperf. 3 sg. îngrădea; conj. prez. 3 să îngrădească îngrădire s. f., g.-d. art. îngrădirii; pl. îngrădiri îngrăditor (rar) adj. m., pl. îngrăditori; f. sg. și pl. îngrădito<u>a</u>re ingrăditură s. f., g.-d. art. îngrăditurii; pl. îngrădituri îngrămădeală s. f., g.-d. art. îngrămădelii îngrămădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrămădesc, imperf. 3 sg. îngrămădea; conj. prez. 3 să îngrămădească îngrămădire s. f., g.-d. art. îngrămădirii; pl. îngrămădiri îngrășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îngraș, 2 sg. îngrași, 3 îngrașă, 1 pl. îngrășăm; conj. prez. 3 să îngrașe; ger. îngrăş<u>â</u>nd îngrășare s. f., g.-d. art. îngrășării A. M. J. Williams îngrășat s. n. 性,然而知识 经 îngrășăm<u>â</u>nt s. n., pl. *îngrășăm<u>i</u>nte* îngrășătoare s. f., g.-d. art. îngrășătoarei; pl. îngrășătoare îngrășător adj. m., pl. îngrășători; f. sg. și pl. îngrășătoare îngrășătorie s. f., art. îngrășătoria, g.-d. art. îngrășătoriei; pl. îngrășătorii, art. îngrășătoriile îngrețoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrețoșează, 1 pl. îngrețoșăm; conj. prez. 3 să îngrețoșeze; ger. îngrețoșând îngrețoșare s. f., g.-d. art. îngrețoșării ingreuia (a $\sim$) (rar) (-gre-u-) vb., ind. prez. 1 sg.

îngreuiez, 3 îngreuiază, 1 pl. îngreuiem; conj. prez. 3 să

îngreuiere (-gre-u-) (rar) s. f., g.-d. art. înoreuierii

îngreuieze; ger. îngreuind

îngreunare (-gre-u-) s. f., g.-d. art. îngreunării !îngrija (a se ~) (a se neliniști) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îngrijează; ger. îngrijându-se îngrijare (rar) s. f., g.-d. art. îngrijării 🔠 🔻 îngriji (a ~) (a avea grijă) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrijesc, imperf. 3 sg. îngrijea; conj. prez. 3 să îngrijească; ger. îngrijind îngrijire s. f., g.-d. art. îngrijirii; pl. îngrijiri îngrijitoare s. f., g.-d. art. îngrijitoarei; pl. îngrijitoare îngrijitor1 (înv.) adj. m., pl. îngrijitori; f. sg. și pl. îngrijito<u>a</u>re îngrijitor2 s. m., pl. îngrijitori îngrijora (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrijorează îngrijorare s. f., g.-d. art. îngrijorării; pl. îngrijorări îngrijorător adj. m., pl. îngrijorători; f. sg. și pl. îngrijorăto<u>a</u>re îngropa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroapă îngropare s. f., g.-d. art. îngropării; pl. îngropări îngropat s. n. îngropăciune (pop.) s. f., g.-d. art. îngropăciunii; pl. îngropăci<u>u</u>ni îngroșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroasă, 1 pl. îngroșăm; conj. prez. 3 să îngroașe; ger. îngroș<u>â</u>nd îngroșare s. f., g.-d. art. îngroșării îngroșător s. n., pl. îngroșătoare îngrozi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrozesc, imperf. 3 sg. îngrozea; conj. prez. 3 să îngrozească îngrozire s. f., g.-d. art. îngrozirii îngrozitor adj. m., pl. îngrozitori; f. sg. și pl. îngrozitoare !îngurlui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngurluiește, imperf. 3 sg. se îngurluia; conj. prez. 3 să se îngurluiască îngurluire (reg.) s. f., g.-d. art. îngurluirii; pl. îngurluiri îngurzi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngurzesc, imperf. 3 sg. îngurzea; conj. prez. 3 să îngurzească îngurzitură (reg.) s. f., g.-d. art. îngurziturii; pl. îngurzit<u>u</u>ri दं अहं îngust adj. m., pl. înguști; f. îngustă, pl. înguste îngusta (a ~) vb., ind. prez. 3 îngustează 754 L îngustare s. f., g.-d. art. îngustării îngustime s. f., g.-d. art. îngustimii; pl. îngustimi !înhăita (a se ~) (fam.) (-luăi-) vb. refl., ind. prez. 3 se înhăitează înhăma (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înham, 2 sg. înhami, 3 înlıamă; conj. prez. 3 să înliame ・1、1、32、数数のおびのなり înhămare s. f., g.-d. art. înhămării înhăm<u>a</u>t s. n. înhăpa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. înhap, 2 sg. înhapi, 3 înhană: coni. prez. 3 să înhape

îngreuna (a ~) (-gre-u-) vb., ind. prez. 3 îngreunează

înhăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înhaț, 2 sg. înhați, 3 înhață; conj. prez. 3 să înhațe

înhățare s. f., g.-d. art. înhățării

înhuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înhumează

înhumare s. f., g.-d. art. înhumării; pl. înhumări

!iniepta (a ~) (reg.) (î-niep-fin-iep) vb., ind. prez. 1 sg. iniept, 3 inieptă

!înierba (a ~) (î-nier-/în-ier-) vb., ind. prez. 3 înierbează

!înierbare (î-nier-/în-ier-) s. f., g.-d. art. înierbării; pl. înierbări

!înjgheba (a ~) vb., ind. prez. 3 înjgheabă/înjghebează

!înjghebare s. f., g.-d. art. înjghebării; pl. înjghebări

înjosi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înjosesc, imperf. 3 sg. înjosea; conj. prez. 3 să înjosească

înjosire s. f., g.-d. art. înjosirii; pl. înjosiri

înjositor adj. m., pl. înjositori; f. sg. și pl. înjositoare

înjug<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înj<u>u</u>gă*

înjugare s. f., g.-d. art. înjug<u>ă</u>rii

înjugat s. n.

înjumătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înjumătățesc, imperf. 3 sg. înjumătățeu; conj. prez. 3 să înjumătățeuscă

THE WAR WINDS

Str. - Respirat

TO SHOUTH BY

trifficials in the like body

înjumătățire s. f., g.-d. art. înjumătățirii

înjunghia (a ~) (-glii-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înjunglii,
 3 înjungliie (-glii-e), 1 pl. înjungliiem; ger. înjungliiind
 (-glii-ind)

înjunghiere (-ghi-e-) s. f., g.-d. art. înjunghierii; pl. înjunghieri

înjunghietor (-ghi-e-) adj. m., pl. înjunghietori; f. sg. și pl. înjunghietogre

înjunghietură (-ghi-e-) s. f., g.-d. art. înjunghieturii; pl. înjunghieturi

*în jur loc. adv.

înjur<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înj<u>u</u>ră*

înjurare (rar) s. f., g.-d. art. înjurării, pl. înjurări

înjurătură s. f., g.-d. art. înjurăturii; pl. înjurături

*în jur de loc. adv.

*în j<u>u</u>ru- loc. prep. (~i)

*în jurul loc. prep. (~ lui)

înlăcrima (a ~) (-lă-cri-) vb., ind. prez. 3 înlăcrimează

înlănțui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înlănțui, 3 înlănțuie, imperf. 3 sg. înlănțuig; conj. prez. 1 și 2 sg. să înlănțui, 3 să înlănțuie

înlănțuire s. f., g.-d. art. înlănțuirii; pl. înlănțuiri

înlătura (a ~) vb., ind. prez. 3 înlătură

înlăturare s. f., g.-d. art. înlăturării

înlemni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlemnesc, imperf. 3 sg. înlemneg; conj. prez. 3 să înlemnegscă

înlemnire s. f., g.-d. art. înlemnirii

înlesn<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înlesn<u>e</u>sc*, imperf. 3 sg. *înlesneg*; conj. prez. 3 să *înlesne<u>a</u>scă*

înlesnire s. f., g.-d. art. înlesnirii; pl. înlesniri

în loc de loc. prep.

în loc să loc. conjeț.

. .

1.04.01.68

10-7 DF

*în locu- loc. prep. (~i)

înlocu<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înlocuigsc*, imperf. 3 sg. *înlocuig*; conj. prez. 3 să *înlocuigscă*

înlocu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *înlocu<u>i</u>rii*

înlocuitor (-cu-i-) adj. m., s. m., pl. înlocuitori; adj. f., s.f. sg. și pl. înlocuitogre

*în locul loc. prep. (~ lui)

*în locul prep. + subst. (~ acela)

înlumina (a ~) vb., ind. prez. 3 înluminează

înmagazina (a ~) vb., ind. prez. 3 înmagazinează

înmagazinare s. f., g.-d. art. înmagazinării

înmatricula (a ~) (-ma-tri-) vb., ind. prez. 3 înmatriculegză

înmatricul<u>a</u>re (-ma-tri-) s. f., g.-d. art. înmatricul<u>ă</u>rii; pl. înmatriculări

înmănunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 înmănunchează, 1 pl. înmănunchem; conj. prez. 3 să înmănuncheze; ger. înmănunchind

înmănunchere s. f., g.-d. art. înmănuncherii

înmănuș<u>a</u>t adj. m., pl. înmănuș<u>ați;</u> f. înmănuș<u>a</u>tă, pl. înmănuș<u>a</u>te

înmărmur<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmărmures, imperf. 3 sg. înmărmurea; conj. prez. 3 si înmărmurească

înmărmuritor adj. m., pl. înmărmuritori; f. sg. și pl. înmărmuritogre

înmâna (a ~) vb., ind. prez. 3 înmânează

înmânare s. f., g.-d. art. înmânării

înmii (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmigsc (-mi-esc), imperf. 3 sg. înmia (-mi-a); conj. prez. 3 să înmiască; ger. înmiind

înmiire s. f., g.-d. art. înmiirii; pl. înmiiri

*înmiit adj. m., pl. înmiiti; f. înmiită, pl. înmiite

înmiresma (a ~) vb., ind. prez. 3 înmiresmează

înmiresmare s. f., g.-d. art. înmiresmării; pl. înmiresmări înmlădia (a ~) (pop.) (-di-a) vb., ind. prez. 3 înmlădiaa,

1 pl. înmlădigm (-di-em); conj. prez. 3 să înmlădigze; ger. înmlădijnd (-di-ind)

înmlădigre (pop.) (-di-e-) s. f., g.-d. art. înmlădigrii; pl. înmlădieri

înmlădios (rar) (-di-os) adj. m., pl. înmlădiosi; f. înmlădiogsă, pl. înmlădiogse

înmoina (a ~) (pop.) (-moi-) vb., ind. prez. 3 sg. înmoinează

înmormânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înmormântegză

înmormântare s. f., g.-d. art. înmormântării; pl. înmuguri (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înmugurește, imperf. 3 sg. înmugurea; conj. prez. 3 să înmugurească înmugurire s. f., g.-d. art. înmuguririi; pl. înmuguriri înmuia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înmoi, 3 înmogie, 1 pl. înmuiem; conj. prez. 3 să înmogie; ger. înmuind înmuiere s. f., g.-d. art. înmuierii; pl. înmuieri înmuietor s. n., pl. înmuietoare înmulți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmulțesc, imperf. 3 sg. înmulțea; conj. prez. 3 să înmulțească înmultire s. f., g.-d. art. înmultirii; pl. înmultiri înmulțitor s. m., pl. înmulțitori înmurgi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 sg. înmurgește, imperf. 3 sg. înmurgea; conj. prez. 3 să înmurgească înmurgit (pop.) s. n. înnădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnădesc, imperf. 3 sg. înnădea; conj. prez. 3 să înnădească înnădire s. f., g.-d. art. înnădirii; pl. înnădiri înnăditură s. f., g.-d. art. înnăditurii; pl. înnădituri înnămoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnămolesc, imperf. 3 sg. înnămolea; conj. prez. 3 să înnămolească înnămolire s. f., g.-d. art. înnămolirii; pl. înnămoliri înnărăvi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnărăvesc, imperf. 3 sg. înnărăvea; conj. prez. 3 să înnărăve<u>a</u>scă înnăscut adj. m., pl. înnăscuti; f. înnăscută, pl. înnăscute înnebuni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnebunesc, imperf. 3 sg. înnebunea; conj. prez. 3 să înnebunească înnebunire (rar) s. f., g.-d. art. înnebunirii înnebunitor adj. m., pl. înnebunitori; f. sg. și pl. înnebunitoare înnegreală (rar) (-ne-grea-) s. f., g.-d. art. înnegrelii; pl. înnegri (a ~) (-ne-gri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnegresc, imperf. 3 sg. înnegrea; conj. prez. 3 să înnegrească înnegrire (-ne-gri-) s. f., g.-d. art. înnegririi înnegura (a ~) vb., ind. prez. 3 înnegurează 📑 🚟 🖂 înnegurare s. f., g.-d. art. înnegurării; pl. înnegurări !innemuri1 (a ~) (a imortaliza) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnemuresc, imperf. 3 sg. înnemurea; conj. prez. 3 să înnemurească $\frac{1}{2}$ (a se $\sim$) (reg.) (a se înrudi) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înnemurește, imperf. 3 sg. se înnemurea; conj.

prez. 3 să se înnemurească

înnemurire (rar) s. f., g.-d. art. înnemuririi; pl. înnemuriri

înnisip<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înnisipe<u>a</u>ză*

înnobila (a ~) vb., ind. prez. 3 înnobilează

înnobilare s. f., g.-d art înnohilării pl înnohilări

înnoda (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înnod, 2 sg. înnozi, 3 înnodare s. f., g.-d. art. înnodării; pl. înnodări leavest. înnodătură s. f., g.-d. art. înnodăturii; pl. înnodături înnoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoiesc, imperf. 3 sg. înnoia; conj. prez. 3 să înnoiască înnojre s. f., g.-d. art. înnojrii; pl. înnojri înnoitor (-no-i-) adj. m., pl. înnoitori; f. sg. și pl. înnoitoare înnopta (a ~) vb., ind. prez. 3 înnoptează . - F112, 20% înnoptare s. f., g.-d. art. înnoptării Be G. Lambert lînnoptat s. n. £5195 (1.17) înnoptate (pe ~) loc. adv. The A Marine înnora (a ~) vb., ind. prez. 3 înnorează înnorare s. f., g.-d. art. înnorării; pl. înnorări înnoroi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoroigsc, imperf. 3 sg. înnoroia; conj. prez. 3 să înnoroiască înnoro<u>i</u>re s. f., g.-d. art. înnoro<u>i</u>rii înot s. n. id i i i ka ji Sa≸ecamë înota (a ~) vb., ind. prez. 3 înoată in braillead înotare s. f., g.-d. art. înotării; pl. înotări înotat s. n. înotător adj. m., s. m., pl. înotători; adj. f., s. f. sg. și pl. înotătoare în pofida loc. prep. de in sed like a few în preajma loc. prep. (~ lui) og die a selegae Algardikasza M în pregimă loc. adv. *în preaimă- loc. prep. ($\sim i$) 200 înrădăcina (a ~) vb., ind. prez. 3 înrădăcinegză August 1 înrădăcinare s. f., g.-d. art. înrădăcinării înrăi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrăigsc, imperf. 3 sg. înrăia; conj. prez. 3 să înrăiască înrăire s. f., g.-d. art. înrăirii înrăma (a ~) vb., ind. prez. 3 înrămează înrăutăți (a ~) (-ră-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrăutățesc, imperf. 3 sg. înrăutățea; conj. prez. 3 să înrăutătească înrăutățire (-ră-u-) s. f., g.-d. art. înrăutățirii; pl. înrăutăț<u>i</u>ri înrâuri (a ~) (-râ-u-) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înrâuresc, imperf. 3 sg. înrâurea; conj. prez. 3 să înrâurească înrâurire (-râ-u-) s. f., g.-d. art. înrâuririi; pl. înrâuriri înregimenta (a ~) vb., ind. prez. 3 înregimentează înregimentare s. f., g.-d. art. înregimentării înregistra (a ~) vb., ind. prez. 3 înregistrează înregistrare s. f., g.-d. art. înregistrării; pl. înregistrări înregistrator¹ adj. m., pl. înregistratori; f. sg. și pl. înregistratoare înregistrator2 e n nl înregistratogre **基础特色**设置

-terSimilations

înrobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrobesc, imperf. 3 sg. înrobea; conj. prez. 3 să înrobească înrobire s. f., g.-d. art. înrobirii; pl. înrobiri i gjere ski înrobitor adj. m., s. m., pl. înrobitori; f. sg. și pl. înrobitoare înrola (a ~) vb., ind. prez. 3 înrolează înrolare s. f., g.-d. art. înrolării; pl. înrolări înroși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înroșesc, imperf. 3 sg. înroșea; conj. prez. 3 să înroșească **înroș<u>i</u>re** s. f., g.-d. art. *înroș<u>i</u>rii* !inroura (a se ~) (-ro-u-) vb. refl., ind. prez. 3 se înrourează !înrudi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înrudește, imperf. 3 sg. se înrudea; conj. prez. 3 să se înrudească înrudire s. f., g.-d. art. înrudirii; pl. înrudiri însă conjeț. însăila (-să-i-) vb., ind. prez. 3 însăilează însăilare (-să-i-) s. f., g.-d. art. însăilării; pl. însăilări însăilat (-să-i-) s. n. însăilătură (-să-i-) s. f., g.-d. art. însăilăturii; pl. însăilături !însăma (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însamă însămânța (a ~) vb., ind. prez. 3 însămânțează însămânțare s. f., g.-d. art. însămânțării; pl. însămânțări însămânțat s. n. însănătoși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însănătoșesc, imperf. 3 sg. însănătoșea; conj. prez. 3 să însănătoșească însănătoșire s. f., g.-d. art. însănătoșirii; pl. însănătoșiri însărcina (a ~) vb., ind. prez. 3 însărcinează însărcinare s. f., g.-d. art. însărcinării; pl. însărcinări !însărcinat1 adj. m., pl. însărcinați; f. însărcinată, pl. însărcin<u>a</u>te însărcinat2 (~ cu afaceri) s. m., pl. însărcinați însăxănat (pop.) adj. m., pl. însăxănați; f. însăxănată, pl. însăxănate însâmbra (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 însâmbrează însângera (a ~) vb., ind. prez. 3 însângerează înscăuna (-scă-u-) vb., ind. prez. 3 înscăunează înscăunare (-scă-u-) s. f., g.-d. art. înscăunării; pl. înscăunări înscen<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înscene<u>a</u>ză* înscenare s. f., g.-d. art. înscenării; pl. înscenări în schimb loc. adv. こした 注目 本文記載機能は機能 of and all statement *în schimbu- loc. prep. (~i) în schimbul loc. prep. (~ lui) înscorțoșa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înscorțoșează, 1 pl. înscorțoșăm; conj. prez. 3 să înscorțoșeze; ger. înscorțoș<u>â</u>nd

înscr<u>i</u>e (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înscr<u>i</u>u*, 2 sg. înscrii, 3 sg. înscrie, 1 pl. înscriem, 2 pl. înscrieți, perf. s. 1 sg. înscrisei, 1 pl. înscriserăm; conj. prez. să înscrie; ger. înscri<u>i</u>nd; part. înscr<u>i</u>s înscriere s. f., g.-d. art. înscrierii; pl. înscrieri înscris s. n., pl. înscrisuri în scr<u>i</u>s loc. adj., loc. adv. gradi, grad and însemn s. n., pl. *însemne* apare concernação dos !însemna¹ (a ~) (a nota) vb., ind. prez. 3 însemnează !însemna² (a reprezenta) vb., ind. prez. 3 înseamnă însemnare s. f., g.-d. art. însemnării; pl. însemnări însemnărică (fam.) s. f., g.-d. art. însemnăricii; pl. însemnărele, art. însemnărelele însemnătate s. f., g.-d. art. însemnătății însemnător (înv.) adj. m., pl. însemnători; f. sg. și pl. însemnătoare însenina (a ~) vb., ind. prez. 3 înseninează înseninare s. f., g.-d. art. înseninării însera (a ~) (a amurgi) vb., ind. prez. 3 înserează înserare (crepuscul) s. f., g.-d. art. înserării; pl. înserări lînserat s. n. înserate (pe ~) loc. adv. *înseria (a ~) (a așeza în serie) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 înseriază, 1 pl. înseriem (-ri-em); conj. prez. 3 să înseri<u>e</u>ze; ger. înseri<u>i</u>nd (-ri-ind) *înseriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. înserierii; pl. înserieri înseta (a ~) vb., ind. prez. 3 însetează însetare s. f., g.-d. art. însetării însetoșa (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însetoșează, 1 pl. însetoșăm; conj. prez. 3 să însetoșeze; ger. însetoșând însetoșare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. însetoșării în sfârșit loc. adv. însiloza (a ~) vb., ind. prez. 3 însilozează însilozare s. f., g.-d. art. însilozării; pl. însilozări însingura (a ~) vb., ind. prez. 3 însingurează însingurare s. f., g.-d. art. însingurării !însori (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se însorește, imperf. 3 sg. se însorea; conj. prez. 3 să se însorească însorire s. f., g.-d. art. însoririi; pl. însoriri însoți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însoțesc, imperf. 3 sg. însoțea; conj. prez. 3 să însoțească însoțire s. f., g.-d. art. însoțirii; pl. însoțiri însotit s. n. însoțitor adj. m., s. m., pl. însoțitori; adj. f., s. f. sg. și pl. însotitoare înspăimânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înspăimântă

înspăimântare s. f., g.-d. art. înspăimântării

încnăimântătoaro

înspăimântător adj. m., pl. înspăimântători; f. sg. și pl.

înspica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspică înspicare (pop.) s. f., g.-d. art. înspicării; pl. înspicări înspita (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspitează înspițare (pop.) s. f., g.-d. art. înspițării; pl. înspițări înspuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumează înspumare s. f., g.-d. art. înspumării înspumega (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumegă lînstăpâni (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înstăpânește, imperf. 3 sg. se înstăpânea; conj. prez. 3 să se înstăpânească înstări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înstăresc, imperf. 3 sg. înstărea; conj. prez. 3 să înstărească înstela (a ~) vb., ind. prez. 3 înstelează înstrăina (a ~) (-stră-i-) vb., ind. prez. 3 înstrăinează înstrăinare (-stră-i-) s. f., g.-d. art. înstrăinării înstrăinat (-stră-i-) s. n. instruna (a ~) vb., ind. prez. 3 înstrună/înstrunează insufleți (a ~) (-su-fle-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însuflețesc, imperf. 3 sg. însuflețea; conj. prez. 3 să însuflețe<u>a</u>scă însuflețire (-su-fle-) s. f., g.-d. art. însuflețirii; pl. însufletiri însuflețitor (-su-fle-) adj. m., pl. însuflețitori; f. sg. și pl. însuflețitoare însul (în într-~, dintr-~, printr ~) pr. m., pl. înșii; f. însa, pl. însele însuma (a ~) vb., ind. prez. 3 însumează însumare s. f., g.-d. art. însumării; pl. însumări insumi1 adj. pr. m. (eu, mie, pe mine ~); f. însămi (eu, pe mine ~), g.-d. însemi (a fetei mele ~, mie ~) însumi² (înv.) pr. m.; f. însămi, g.-d. însemi însura (a ~) vb., ind. prez. 1 însor, 3 însogră, 1 pl. însurăm însurare (înv.) s. f., g.-d. art. însurării; pl. însurări însurat s. n. însurăciune (înv.) s. f., g.-d. art. însurăciunii; pl. însurăci<u>u</u>ni însurătoare s. f., g.-d. art. însurătorii; pl. însurători însurățel s. m., pl. însurăței, art. însurățeii insuși1 adj. pr. m. (el, lui, pe el ~); f. însăși (ea, pe ea ~), g.-d. înseși (a fetei ei ~, ei ~) însuși2 (înv.) pr. m.; f. însăși, g.-d. înseși insusi3 (a-și ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. își însușește, imperf. 3 sg. își însușea; conj. prez. 3 să-și însușească; ger. însușindu-și însușire s. f., g.-d. art. însușirii; pl. însușiri însuti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însutesc, imperf.

3 sg. însutea; conj. prez. 3 să însutească

'însutit adj. m., pl. însutiți; f. însutită, pl. însutite

g.-d. înseți (a fetei tale ~, ție ~) însuți2 (înv.) pr. m.; f. însăți, g.-d. înseți înșela (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșel, 3 înșală; conj. prez. 3 să însele înșelare s. f., g.-d. art. înșelării înșelăciune s. f., g.-d. art. înșelăciunii; pl. înșelăciuni înșelător adj. m., pl. înșelători; f. sg. și pl. înșelătoare înselătorie s. f., art. înselătoria, g.-d. art. înselătoriei; pl. înșelătorii, art. înșelătoriile înșeptit adi. m., pl. înșeptiți; f. înșeptită, pl. înșeptite înșesit adj. m., pl. înșesiți; f. înșesită, pl. înșesite înșeua (a ~) (-ua) vb., ind. prez. 3 înșeuează (-uea-), 1 pl. înșeuăm (-uăm); conj. prez. 3 să înșeugze; ger. înșeuând (-uând) înșfăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșfac, 2 sg. înșfaci, 3 înșfacă, 1 pl. înșfăcăm; conj. prez. 3 să înșface înșfăcare s. f., g.-d. art. înșfăcării înșine adj. pr. m. (noi, nouă, pe noi ~); f. însene (noi, nouă, pe noi ~) înșine² (înv.) pr. m.; f. *însene* înșira (a ~) vb., ind. prez. 3 înșiră înșirare s. f., g.-d. art. înșirării; pl. înșirări înșirui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înșirui, 3 înșiruie, imperf. 3 sg. înșiruia; conj. prez. 3 să înșiruie înșiruire s. f., g.-d. art. înșiruirii; pl. înșiruiri **înșiși¹ adi. pr**. m. (ei, lor, pe ei ~); f. <u>î</u>nseși/<u>î</u>nsele (ele, lor, pe ele ~) înșiși¹ (înv.) pr. m.; f. înseși/însele înșivă adj. pr. m. (voi, vouă, pe voi ~); f. însevă (voi, vouă, pe voi ~) însivă (înv.) pr. m.; f. însevă înșomoltoci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înșomoltocesc, imperf. 3 sg. înșomoltocea; conj. prez. 3 să însomoltocească înștiința (a ~) (-ști-in-) vb., ind. prez. 3 înștiințegză înștiințare (-ști-in-) s. f., g.-d. art. înștiințării; pl. înștiințări înșuruba (a ~) vb., ind. prez. 3 înșurubează înșurubare s. f., g.-d. art. înșurubării; pl. înșurubări întări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întăresc, imperf. 3 sg. întărea; conj. prez. 3 să întărească întărire s. f., g.-d. art. întăririi; pl. întăriri întăritor adj. m., pl. întăritori; f. sg. și pl. întăritoare întăritură s. f., g.-d. art. întăriturii; pl. întărituri întărâta (a ~) vb., ind. prez. 3 întărâtă întărâtare s. f., g.-d. art. întărâtării; pl. întărâtări întărnița (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întărnițează !întâi1 adv.

însuți adj. pr. m. (tu, ție, pe tine ~); f. însăți (tu, pe tine ~),

!întâi2 num. m. (premiul ~/I), art. întâiul (~ premiu), pl. întâi, art. întâii; f. întâi/întâia (clasa/clasei ~), art. întâia (~ clasă), g.-d. întâii (~ clase), pl. întâi, art. întâile, g.-d. pl. m. și f. întâilor !întâia dată/întâia oară//(pop.) întâiași dată loc. adv. înt<u>â</u>iași (pop.) adj. f.

înt<u>â</u>iași d<u>a</u>tă v. înt<u>â</u>ia d<u>a</u>tă

întâietate s. f., g.-d. art. întâietății

întâlni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întâlnesc, imperf. 3 sg. întâlnea; conj. prez. 3 să întâlnească

4,485-41

întâlnire s. f., g.-d. art. întâlnirii; pl. întâlniri

întâlniş (pop.) s. n., pl. întâlnişuri

întâlnitură (pop.) s. f., g.-d. art. întâlniturii; pl. întâlnituri

întâmpin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înt<u>â</u>mpină*

întâmpinare s. f., g.-d. art. întâmpinării; pl. întâmpinări

!întâmpla (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se întâmplă

întâmplare s. f., g.-d. art. întâmplării; pl. întâmplări

întâmplător adj. m., pl. întâmplători; f. sg. și pl. întâmplăto<u>a</u>re

întârzia (a ~) (-zi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. întârzii, 3 întârzie (-zi-e), 1 pl. întârziem; ger. întârziend (-zi-ind); conj. prez. 3 să înt<u>â</u>rzie

întârziere (-zi-e-) s. f., g.-d. art. întârzierii; pl. întârzieri întemeia (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. întemeigz, 3 întemeiază, 1 pl. întemeiem; conj. prez. 3 să întemeieze; ger. înteme<u>i</u>nd

întemeiere s. f., g.-d. art. întemeierii

întemeietoare s. f., g.-d. art. întemeietoarei; pl. întemeietoare

întemeietor s. m., pl. întemeietori

întemnița (a ~) vb., ind. prez. 3 întemnițează

întemnițare s. f., g.-d. art. întemnițării; pl. întemnițări

înteți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întețesc, imperf. 3 sg. întețea; conj. prez. 3 să întețească

întețire s. f., g.-d. art. întețirii

în timp ce loc. conjcţ.

întina (a ~) vb., ind. prez. 3 întinează

întinare s. f., g.-d. art. întinării

întinde (a ~) (a trage) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întind, 1 pl. întindem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întindă; ger. întinzând; part. întins

întindere s. f., g.-d. art. întinderii; (suprafețe) pl. întinderi

întineri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întineresc, imperf. 3 sg. întinerea; conj. prez. 3 să întinerească

întinerire s. f., g.-d. art. întineririi

întineritor adj. m., pl. întineritori; f. sg. și pl. întineritoare întinge (a ~) (a muia) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înting, 1 pl. întingem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întingă; ger. întingând; part. înt<u>i</u>ns

întins s. n., pl. întinsuri

întinsoare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. întinsorii; pl. întinsori întinzător s. n., pl. întinzătoare

întipări (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. întipărește, imperf. 3 sg. întipărea; conj. prez. 3 să întipărească

întipărire s. f., g.-d. art. întipăririi; pl. întipăriri

întoarce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întorc, 1 pl. întoarcem, perf. s. 1 sg. întorsei, 1 pl. întoarserăm; part. înt<u>o</u>rs

întoarcere s. f., g.-d. art. întoarcerii; pl. întoarceri întocmai adv. 医主义 医复数形式 拉黎鐵路

întocmi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întocmesc, imperf. 3 sg. întocmea; conj. prez. 3 să întocmească

întocmire s. f., g.-d. art. întocmirii; pl. întocmiri întomna (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 sg. întomnează întomnare (rar) s. f., g.-d. art. întomnării; pl. întomnări

întorcător s. n., pl. întorcătoare

întors s. n.

întorsătură s. f., g.-d. art. întorsăturii; pl. întorsături întorsură (rar) s. f., g.-d. art. întorsurii; pl. întorsuri !întorsurean adj. m., s. m., pl. întorsureni; adj. f.

întorsureană, pl. întorsurene *întorsureancă s. f., g.-d. art. întorsurencei; pl. întorsur<u>e</u>nce

întortochea (a ~) vb., ind. prez. 3 întortochează; conj. prez. 3 să întortocheze; ger. întortochind

întortochere s. f., g.-d. art. întortocherii; pl. întortocheri întortochetură s. f., g.-d. art. întortocheturii; pl. întortocheturi

întotdeauna/totdeauna adv.

întovărăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întovărășesc, imperf. 3 sg. întovărășea; conj. prez. 3 să întovărășească întovărășire s. f., g.-d. art. întovărășirii; pl. întovărășiri într-acolo prep. + adv.

într-adevăr/(pop.) în adevăr loc. adv.

într-adins loc. adv.

într-aiurea (pop.) loc. adv.

!întrajutora (a se ~) (în-tra-) vb. refl., ind. prez. 3 x întrajutore<u>a</u>ză

!întrajutorare (în-tra-) s. f., g.-d. art. întrajutorării

într-al (a, ai, ale) prep. + art.

într-altul (alta, alții, altele) prep. + pr.

!întraripa (a ~) (înv., pop.) (în-tra-) vb., ind. prez. 3 întraripe<u>a</u>ză

!întrarma (a ~) (înv., pop.) (în-trar-) vb., ind. prez. 3 întrarmează întrarme<u>a</u>ză într-asc<u>u</u>ns loc. adv.

într-atât prep. + adv. atât E pro are ag lat

ារៀតនៅនៅក្នុង៖

!întrauri (înv., pop.) (în-tra-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrauresc, imperf. 3 sg. întraurea; conj. prez. 3 să întraure<u>a</u>scă TELEPOOR DES DOS DOS TRABANDOS DE

10 南南南西南南

Heat, Bestein

intre prep.

întreba (a ~) vb., ind. prez. 3 întregbă

întrebare s. f., g.-d. art. întrebării; pl. întrebări

întrebător adj. m., pl. întrebători; f. sg. și pl. întrebătoare întrebuința (a ~) (-bu-in-) vb., ind. prez. 3 întrebuințează întrebuințare (-bu-in-) s. f., g.-d. art. întrebuințării; pl.

întrebuințări întrece (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrec, 1 pl.

întrecem; conj. prez. 3 să întreacă; part. întrecut întrecere s. f., g.-d. art. întrecerii; pl. întreceri

lîntrecut s. n.

gravity from (+ a) boint intrecute (pe ~) loc. adv.

întredeschide vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întredeschid, 2 sg. întredeschizi, 1 pl. întredeschidem, imperf. 3 sg. întredeschidea, perf. s. 1 sg. întredeschisei, 1 pl. întredeschiserăm; conj. prez. 3 să întredeschidă; ger. întredeschizând; part. întredeschis

întredeschidere s. f., g.-d. art. întredeschiderii; pl. întredeschideri

întredeschizătură s. f., g.-d. art. întredeschizăturii; pl. întredeschizături ्रम् । अक्षान् कृष्याम् अस्तर्भाक्षकः ।

întrefier (-fier) s. n., pl. întrefieruri

întreg adj. m., f. întreagă, g.-d. art. întregii; pl. m. și f. într<u>e</u>gi

întregi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întregesc, imperf. 3 sg. întregea; conj. prez. 3 să întregească

întregime s. f., g.-d. art. întregimii; (ansambluri) pl. întreg<u>i</u>mi

întregire s. f., g.-d. art. întregirii; pl. întregiri

întregitor adj. m., pl. întregitori; f. sg. și pl. întregitoare

lîntreg-întregulet (pop.) adj. m., pl. întregi-întreguleți; f. întreagă-întreguliță, pl. întregi-întregulițe

întregut (pop.) adj. m., pl. întreguți; f. întreguță, pl.

întrei (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întreiesc, imperf. 3 sg. întreia; conj. prez. 3 să întreiască

*întreit adj. m., pl. întreiți; f. întreită, f. întreite A STORY

întrema (a ~) vb., ind. prez. 3 întremează întremare s. f., g.-d. art. întremării

întremător adj. m., pl. întremători; f. sg. și pl. întremăto<u>a</u>re

întreolaltă [pron. tre-o în tempo lent/treo în tempo rapid] (-tre-o-) (pop.) adv.

lîntrepătrunde (a se ~) (-pă-trun-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se întrepătrunde, imperf. 3 sg. se întrepătrundea, perf. s. 3 sg. se întrepătrunse; conj. prez. 3 să se întrepătrundă; ger. întrepătrunzandu-se; part. întrepătruns 特色特牙頭

întrepătrundere (-pă-trun-) s. f., g.-d. art. întrepătrunderii; pl. întrepătrunderi

întreprinde (a ~) (-tre-prin-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întreprind, 1 pl. întreprindem, 2 pl. întreprindeți, imperf. 3 sg. întreprindea, perf. s. 3 sg. întreprinse, 1 pl. întreprinserăm; conj. prez. 3 să întreprindă; ger. întreprinzând; part. întreprins

întreprindere (-tre-prin-) s. f., g.-d. art. întreprinderii; pl. întrepr<u>i</u>nderi

întreprinzător (-tre-prin-) adj. m., s. m., pl. întreprinzători; adj. f., s. f. sg. și pl. întreprinzătoare

întrerupător1 adj. m., pl. întrerupători; f. sg. și pl. întrerupătoare

întrerupător² s. n., pl. întrerupătoare

întrerupe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrerup, perf. s. 1 sg întrerupsei, 1 pl. întrerupserăm; part. întrerupt

întrerupere s. f., g.-d. art. întreruperii; pl. întreruperi

!întretăia (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mă întretai, 2 sg. te întretai, 3 se întretaie, 1 pl. ne întretăiem, 2 pl. vă întretăiați; conj. prez. 3 să se întretaie; ger. întretăindu-se; part. întretăiat

întretăiere s. f., g.-d. art. întretăierii; pl. întretăieri între timp loc. adv.

întrețese (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrețes, 3 sg. întrețese, 1 pl. întrețesem, perf. s. 1 sg întrețesui; conj. prez. 3 să întrețeasă; part. întrețesut

întreține (a ~) ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrețin, 2 sg. întreții, 1 pl. întreținem, 2 pl. întrețineți; conj. prez. 3 să întrețină; ger. întreținând; part. întreținut

întreținere s. f., g.-d. art. întreținerii; pl. întrețineri

întreținut s. m., pl. întreținuți

întreținută s. f., g.-d art întreținutei; pl. întreținute

întrevedea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrevăd, 2 sg. întrevezi, 1 pl. întrevedem, 2 pl. întrevedeți; conj. prez. 3 să întrevadă; ger. întrevăzând; part. întrevăzut

întrevedere s. f., g.-d. art. întrevederii; pl. întrevederi

întrezări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrezăresc, imperf. 3 sg. întrezărea; conj. prez. 3 să întrezărească

întrista (a ~) vb., ind. prez. 3 întristează

întristare s. f., g.-d. art. întristării; pl. întristări

întristător adj. m., pl. întristători; f. sg. și pl. întristătoare într-o prep. + art./adj. pr./num.

întroieni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întroienesc, imperf. 3 sg. întroienea; conj. prez. 3 să întroienească

întroienire s. f., g.-d. art. întroienirii; pl. întroieniri

întroloca/întruloca (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întroloacă/ întrulo<u>a</u>că

întrolocare/întrulocare (reg.) s. f., g.-d. art. întrolocării/ întruloc<u>ă</u>rii

întrona (a ~) vb., ind. prez. 3 întronegză t stykety întru prep. amilia alignatul dis de più il e migratri

1345048

fi mai bună)

întru câtva loc. adv.

întrucât (deoarece) conjct. (a lipsit ~ era bolnav)

întruchipa (a ~) vb., ind. prez. 3 întruchipează

întru cât (în ce măsură) prep. + adv. (nu văd ~ ideea ta ar

Spring and my marked as an

întruchipare s. f., g.-d art. întruchipării; pl. întruchipări întruloca v. întroloca întrulocare v. întrolocare într-un prep. + art./adj. pr./num. stance for its !întruna (mereu) (în-tru-) adv. (vorbește ~) într-una (în una) prep. + num./pr. (~ singură, ~ din zile) **!întruni** (a ~) (în-tru-) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. întrunesc, imperf. 3 sg. întrunea; conj. prez. 3 să întrunească întrunire s. f., g.-d. art. întrunirii; pl. întruniri întrupa (a ~) vb., ind. prez. 3 întrupează 连續 "正 întrupare s. f., g.-d. art. întrupării; pl. întrupări întru totul loc. adv. întuneca (a ~) vb., ind. prez. 3 întunecă întunecare s. f., g.-d. art. întunecării; pl. întunecări întunecime s. f., g.-d. art. întunecimii; pl. întunecimi întunecos adj. m., pl. întunecoși; f. întunecoasă, pl. întuneco<u>a</u>se întun<u>e</u>ric s. n. înturna (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întoarnă înturnare (reg.) s. f., g.-d. art. înturnării înturnat (reg.) s. n. înțărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înțarc, 2 sg. înțarci, 3 înțarcă, 1 pl. înțărcăm; conj. prez. 3 să înțarce înțărcare s. f., g.-d. art. înțărcării 医蒙克特氏 医甲基苯基 întărcat s. n. înțărcătoare s. f., g.-d. art. înțărcătorii; pl. înțărcători înțărcui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțărcuiesc, imperf. 3 sg. înțărcuig; conj. prez. 3 să înțărcuigscă întelegător adj. m., pl. înțelegători; f. sg. și pl. înțelegăto<u>a</u>re înțelege (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțeleg, 1 pl. înțelegem, perf. s. 1 sg. înțelesei, 1 pl. înțeleserăm; part. înțelegere s. f., g.-d. art. înțelegerii; pl. înțelegeri înțeleni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțelenesc, imperf. 3 sg. înțelenea; conj. prez. 3 să înțelenească înțelenire s. f., g.-d. art. înțelenirii; pl. înțeleniri înțelepciune s. f., g.-d. art. înțelepciunii înțelept adj. m., pl. înțelepți; f. înțeleaptă, pl. înțelepte înțelepț<u>ește</u> (rar) adv. înțeles s. n., pl. înțelesuri înțepa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeapă; conj. prez. 3 să înțepe înțepare s. f., g.-d. art. înțepării; pl. înțepări

înțepător adj. m., pl. înțepători; f. sg. și pl. înțepătoare înțepătură s. f., g.-d. art. înțepăturii; pl. înțepături înțepeneală s. f., g.-d. art. înțepenelii înțepeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțepenesc, imperf. 3 sg. înțepenea; conj. prez. 3 să înțepenească înțepenire s. f., g.-d. art. înțepenirii înțepos (rar) adj. m., pl. înțeposi; f. înțepogsă, pl. înțepogse înțepușa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înțepușează, 1 pl. înțepușăm; conj. prez. 3 să înțepușeze; ger. înțepușând înțesa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeasă; conj. prez. 3 să înțese înțesare s. f., g.-d. art. înțesării; pl. înțesări înțigla (a ~) (pop.) (-ți-gla) vb., ind. prez. 3 înțiglează înțina (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întinează înțoli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțolesc, imperf. 3 sg. înțolea; conj. prez. 3 să înțolească înțoțona (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înțoțonează în <u>u</u>rma loc. prep. ($\sim lui$, $\sim$ -i) *în urmă- loc. prep. $(\sim i)$ în van loc. adv. învălătuci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălătucesc, imperf. 3 sg. învălătucea; conj. prez. 3 să învălătucească învălătucire s. f., g.-d. art. învălătucirii; pl. învălătuciri învălmășag s. n., pl. învălmășaguri învălmășeală s. f., g.-d. art. învălmășelii; pl. învălmășeli învălmăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălmășesc, imperf. 3 sg. învălmășea; conj. prez. 3 să învălmășească învălmășire s. f., g.-d. art. învălmășirii; pl. învălmășiri învălui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. învălui, 3 învăluie, imperf. 3 sg. învăluia, conj. prez. 1 și 2 sg. să învălui învăluială (înv.) s. f., g.-d. art. învăluiglii; pl. învăluigli învăluire s. f., g.-d. art. învăluirii; pl. învăluiri învăluitor (-lu-i-) adj. m., pl. învăluitori; f. sg. și pl. învăluitoare învălura (a ~) vb., ind. prez. 3 învălurează învălurare s. f., g.-d. art. învălurării; pl. învălurări învăpăia (a ~) vb., ind. prez. 3 învăpăiază, 1 pl. învăpăiem; conj. prez. 3 să învăpăieze; ger. învăpăind învăpăiere s. f., g.-d. art. învăpăierii; pl. învăpăieri a and displayers of the first învăt s. n. învăța (a ~) vb., ind. prez. 3 învață învățare s. f., g.-d. art. învățării; pl. învățări *învățat1 s. m., pl. învățați învătat² s. n. învățăcel s. m., pl. învățăcei, art. învățăceii învățământ s. n., (precepte, învățături) pl. învățăminte

învățătoare s. f., g.-d. art. învățătoarei; pl. învățătoare

învățător s. m., pl. învățători

învățătorime s. f., g.-d. art. învățătorimii

învățăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. *învățăt<u>u</u>rii;* (principii, povețe) pl. *învățăt<u>u</u>ri*

învâlvora (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învâlvorează învârsta (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 învârstează învârstare (pop.) s. f., g.-d. art. învârstării; pl. învârstări

învârteală s. f., g.-d. art. învârtelii; pl. învârteli : كَانَّاتُ الْمُعْمَانُ الْمُعْمَانُ الْمُعْمَانُ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمَانُ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَلْمِانُ أَلْمُعْمِانُ أَلْمُعْمِانُ أَلْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمَانُ الْمُعْمِانُ والْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ مِنْ الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمَانُ أَنْ الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمِانُ الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلِي الْمُعْمِانُ أَنْ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلِعُلُونُ الْمُعْمِلُ الْمُعْمِلِعُلُونُ الْمُعْمِلِعُلُونُ الْمُعْمِلِعُلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلِي الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلِي الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُونُ الْمُعْمِلُ الْمُ

învârtej<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *învârtej<u>e</u>sc,* imperf. 3 sg. *învârtejea*; conj. prez. 3 să *învârteje<u>a</u>scă*

învârtej<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *învârtej<u>i</u>rii*; pl. *învârtej<u>i</u>ri*

finvârti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârt/învârtesc, imperf. 3 sg. învârteg; conj. prez. 3 să învârtă/să învârtegscă

învârt<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *învârtirii;* pl. *învârt<u>i</u>ri* invârt<u>i</u>t¹ adj. m., s. m., pl. *învârt<u>i</u>ți;* adj. f., s. f. *învârt<u>i</u>tă,* pl. *învârtite*

învârt<u>i</u>t² s. n.

învârtit<u>o</u>r adj. m., pl. *învârtit<u>o</u>ri*; f. sg. și pl. *învârtito<u>a</u>re* invârtit<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. *învârtit<u>u</u>rii*; pl. *învârtit<u>u</u>ri*

învârtoș<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 învârtoșează, 1 pl. învârtoș<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să învârtoș<u>e</u>ze; ger. învârtoș<u>â</u>nd

învârtoș
are s. f., g.-d. art. învârtoșării; pl. învârtoșări

linvechi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se învecheşte, imperf. 3 sg. se învecheg; conj. prez. 3 să se învechegscă

învechire s. f., g.-d. art. învechirii

lînvecin<u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se învecine<u>a</u>ză

învecinare s. f., g.-d. art. învecinării

învedera (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 *învederează* învedera (vizibil, evident) (rar) adj. m., pl. *învederați*; f.

înveli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *învelgsc*, imperf. 3 sg. *înveleg*; conj. prez. 3 să *înveleg*scă

învelire s. f., g.-d. art. învelirii; pl. înveliri

învelis s. n., pl. învelisuri

învederată, pl. învederate

învelit s. n.

învelitoare s. f., g.-d. art. învelitorii; pl. învelitori

învenin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înveninegză*

învenin<u>a</u>re s. f., g.-d. art. $\hat{i}$ nvenin $\hat{a}$ rii; pl. $\hat{i}$ nvenin $\hat{a}$ ri

înverșun<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înverșune<u>a</u>ză*

înverşun<u>a</u>re s. f., g.-d. art. $\hat{\textit{inversun\underline{a}rii}};$ pl. $\hat{\textit{inversun\underline{a}ri}}$

inverzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înverzesc*, imperf. 3 sg. *înverzeg*; conj. prez. 3 să *înverzegscă*

înverzire s. f., g.-d. art. înverzirii

înverzitor adj. m., pl. înverzitori; f. sg. și pl. înverzitoare

înveseli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveselesc, imperf. 3 sg. înveseleg: conj. prez. 3 să înveselegscă

învesel<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *învesel<u>i</u>rii*; pl. *învesel<u>i</u>ri*

inveselitor adj. m. nl. înveselitori: f. so si nl. înveselitoare

învesti (a ~) (a acorda oficial un drept) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învestesc, imperf. 3 sg. învestea; conj. prez. 3 să învestescă

învest<u>i</u>re (acțiunea de a învesti) s. f., g.-d. art. *învestirii*; pl. *învestiri*

învestitură s. f., g.-d. art. învestiturii; pl. învestituri

înveşmânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înveşmântează/înveşmântă înveşmântare s. f., g.-d. art. înveşmântării; pl. învesmântări

înveşnici (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înveşnicesc, imperf. 3 sg. înveşnicea; conj. prez. 3 să înveşnicească

învește (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învesc, 2 sg. învești, perf. s. 1 sg. învăscui; conj. prez. 3 să învegscă; part. învăscut

fînvia (a ~) (-vi-a) vb., ind. prez. 1 sg. învii/înviez, 2 învii/înviezi, 3 învie/înviază, 1 pl. înviem (-vi-em); conj. prez. 3 să învie/învieze; ger. înviind (-vi-ind)

înviere (-vi-e-) s. f., g.-d. art. învierii

!Învierea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Învierii

învietor (rar) (-vi-e-) adj. m., pl. învietori; f. sg. și pl. învietogre

învifora (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înviforează

învineți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinețesc, imperf. 3 sg. învinețeg; conj. prez. 3 să învinețegscă

învinețire s. f., g.-d. art. învinețirii; pl. învinețiri

învingător adj. m., s. m., pl. învingători; adj. f., s. f. sg. și pl. învingătoare

învinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înving, 1 pl. învingem, perf. s. 1 sg. învinsei, 1 pl. învinserăm; part. învins

învingere s. f., g.-d. art. învingerii; pl. învingeri

învinovăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinovățesc, imperf. 3 sg. învinovățeg: conj. prez. 3 să învinovățegscă

învinovățire s. f., g.-d. art. învinovățirii; pl. învinovățiri

învinui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *învinuiesc*, imperf. 3 sg. *învinuig*; conj. prez. 3 să *învinuigscă*

învinuire s. f., g.-d. art. învinuirii; pl. învinuiri

înviora (a ~) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 înviorează

înviorare (-vi-o-) s. f., g.-d. art. înviorării; pl. înviorări

înviorător (-vi-o-) adj. m., pl. înviorători; f. sg. și pl. înviorătoare

învioșa (a ~) (reg.) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 învioșează, 1 pl. învioșăm; conj. prez. 3 să învioșeze; ger. învioșând

învioș<u>a</u>re (reg.) (-vi-o-) s. f., g.-d. art. învioș<u>ă</u>rii; pl. învioș<u>ă</u>ri

învoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoiesc, imperf. 3 sg. învoie; conj. prez. 3 să învoiescă

învoială e f o -d art învoiglii; pl. învoigli

pl. învrăjbitoare

învoinici (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoinicesc, imperf. 3 sg. învoinicea; conj. prez. 3 să învoinicească

învojre s. f., g.-d. art. învojrii; pl. învojri
învolbura (a ~) vb., ind. prez. 3 învolburegză/învolbură
învolburare s. f., g.-d. art. învolburării; pl. învolburări
învolt (rar) adj. m., pl. învolți; f. învogltă, pl. învoglte
învolta (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învoltegză
învrăjbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învrăjbesc,
imperf. 3 sg. învrăjbeg; conj. prez. 3 să învrăjbegscă
învrăjbire s. f., g.-d. art. învrăjbirii; pl. învrăjbiri
învrăjbitor adj. m., s. m., pl. învrăjbitori; adj. f., s. f. sg. și

învrăjmăşi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învrăjmăşesc, imperf. 3 sg. învrăjmăşea; conj. prez. 3 să învrăjmăşească

învrednici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. învredniceşte, imperf. 3 sg. învredniceg; conj. prez. 3 să învrednicegscă

in vreme ce loc. conjet.

(a) $p = q_{p,1} + (p + p_{p}) + (p + p_{p})$ in zadar loc. adv.

înzăbăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înzăbălegză înzăpezi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzăpezesc, imperf. 3 sg. înzăpezeg; conj. prez. 3 să înzăpezegscă

înzăpezire s. f., g.-d. art. înzăpezirii înzăuat adj. m., pl. înzăuați; f. înzăuată, pl. înzăuate înzdrăveni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înzdrăveneste, imperf. 3 sg. înzdrăveneg; conj. prez. 3 să înzdrăvenegscă înzdrăvenire s. f., g.-d. art. înzdrăvenirii înzeci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzecesc, imperf. 3 sg. înzecea; conj. prez. 3 să înzecească înzecire s. f., g.-d. art. înzecirii *înzecit adj. m., pl. înzeciți; f. înzecită, pl. înzecite înzestra (a ~) vb., ind. prez. 3 înzestrează înzestrare s. f., g.-d. art. înzestrării; pl. înzestrări înzidi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înzidesc, imperf. 3 sg. înzidea; conj. prez. 3 să înzidească înzidire s. f., g.-d. art. înzidirii; pl. înzidiri înzili (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzilesc, imperf. 3 sg. înzilea; conj. prez. 3 să înzilească înzorzona (a ~) vb., ind. prez. 3 înzorzonează înzorzonare s. f., g.-d. art. înzorzonării; pl. înzorzonări îra (pop.) interj. îs v. fi își v. sie îti v. tu Committee o